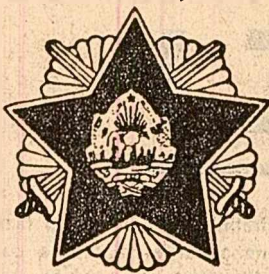

Știința

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VA!

Anul XXXIV Nr. 6349 Simbătă 15 august 1964 6 PAGINI — 30 BANI

ÎN ZIARUL DE AZI:

- De ziua presei (pag. 2-a).
- Versuri (pag. 3-a).
- 4 000 000 de oameni învață (pag. 4-a).
- Pe șantiere ale industriei ușoare (pag. 5-a).
- Sportul pentru milioane de oameni (pag. 5-a).
- La a 19-a aniversare a eliberării Coreei (pag. 5-a).

23 Anii unui AUGUST XX puternic avânt al învățămîntului

Puternicul avânt al învățămîntului din ultimele două decenii constituie una dintre cele mai importante și mai semnificative realizări ale regimului democrat-popular, o dovadă de netăgăduit că socialismul creează terenul fertil pentru dezvoltarea culturii și transformarea ei într-un bun al celor mai largi mase populare.

Acordind o nesăbuită atenție dezvoltării puternice a noulor forțe și relații de producție ale țării, partidul și statul au desfășurat pe un front larg revoluția culturală, întrucât societatea socialistă poate fi numai rodul activității unor oameni cu o înaltă pregătire culturală. Una din laturile cele mai importante ale revoluției culturale o constituie dezvoltarea învățămîntului.

În anii construcției socialiste, prin măsurile luate de partid și de stat, învățămîntul a căpătat un caracter democratic, un conținut realist-științific și o structură unitară.

Avîntul puternic al învățămîntului este o urmare firească a politicii partidului de construire a socialismului, constituind unul din factorii progresului cultural, o verigă din cele mai importante în formarea omului nou, o treaptă hotărâtoare în sistemul de pregătire a cadrelor necesare economiei și culturii noastre aflate în plină înflorire.

Indiferența manifestată în trecut de către cercurile guvernante față de problemele învățămîntului era o consecință a întregii politici a claselor exploatare, politică de menținere a țării în stare de inapoiere economică, de nesocotire a aspirațiilor poporului către cultură și progres. Unele realizări de prestigiu ale școlii noastre în trecut s-au datorat activității de mare competență științifică și pedagogică desfășurată de înaintași ai corpului didactic, în poziția unor permanente dificultăți materiale și deficiențe de organizare. Aceste rezultate contrastau însă pregnant cu situația învățămîntului din acea vreme.

Anul acesta se împlinește un secol de la adoptarea, în 1864, a Legii Instrucțiunii publice, care a declarat școala primară obligatorie; sub presurarea masei au fost adoptate în următorii 80 de ani și alte legi pentru lărgirea școlii generale, ale căror prevederi au rămas neaplicate. Numai în anul puterii populare s-au creat condiții ca școala să devină un bun al întregului popor.

Este semnificativ pentru lărgirea dezvoltării învățămîntului din ultimele două decenii faptul că, în timp ce regimul burghez-moșieresc n-a realizat nici măcar învățămîntul general de patru ani, chiar în primul an de după eliberare s-a lichidat plaga analfabetismului. În 1954 România se număra printre cele 11 țări din lume cu un învățămînt general de șapte ani. În anul celei de-a XX-a aniversări, ca în puține țări din lume, se trece la generalizarea învățămîntului de opt ani. Și merită reamintit că s-a realizat un vechi deziderat al slujitorilor înaintași ai școlii. Dintr-o anchetă făcută în 1907 de Ministerul Instrucțiunii Publice, rezultă că la întrebarea pusă tuturor învățătorilor și profesorilor — „Citiți ani trebuie să dureze școala primară?” — o bună parte dintre cei care au răspuns au optat pentru opt ani.

La orașe și sate, întregului tineret al țării, indiferent de naționalitate, i s-a creat condiții pentru însușirea științei și culturii. Pentru școala noastră socialistă este caracteristic și faptul că fiecare grad de învățămînt deschide tineretului noi perspective și posibilități de instruire la un nivel superior. În funcție de aptitudinile și pregătirea lor, absolvenții școlii generale de 8 ani au

Acad. Ștefan BĂLAN
ministru învățămîntului

posibilitatea să urmeze, în continuare, orice grad de învățămînt.

care-l asigură noua orînduire este oglindit și de ampla dezvoltare a învățămîntului mediu. Numărul școlilor medii este în prezent mai mult decât dublu față de anul 1938/39, iar cel al elevilor de 9 ori mai mare. Numai în regiunile Oltenia și Hunedoara sînt astăzi la un loc mai mulți elevi în învățămîntul mediu decît erau în întreaga Romînie burghez-moșierescă, în anul școlar înaintea amintit. Înființarea cursurilor serale și fără frecvență creează posibilități largi pentru oamenii muncii din producție să-și completeze studiile.

O contribuție de seamă la pregătirea cadrelor de muncitori și tehnicieni necesari economiei naționale aduce învățămîntul profesional și tehnic. Amploarea acestei forme de învățămînt este ilustrată, între altele, de faptul că se pregătesc elevi în peste 500 de meserii și specialități și că școlile profesionale și tehnice au dat în ultimii 15 ani economiei naționale aproape 700 000 de absolvenți, muncitori calificați și cadre medii tehnice cu o temeinică pregătire, capabili să stăpînească tehnica modernă.

În concordanță cu cerințele construcției socialiste, ale industrializării țării, transformării socialiste a agriculturii și revoluției culturale, în anii puterii populare s-au dezvoltat și perfecționat continuu rețeaua și profilul instituțiilor de învățămînt superior. Față de 16 instituții de învățămînt superior existente în 1938 în patru centre, în prezent funcționează 47 de asemenea unități de învățămînt, repartizate în 15 centre universitare, numărul studenților fiind astăzi de aproximativ 4,3 ori mai mare decît acela dinaintea de 23 August 1944.

Este o realizare de seamă a orînduirii noastre faptul că în perioada 1949-1963 au fost pregătiti aproape 155 000 de specialiști, care aduc o contribuție apreciabilă la organizarea și conducerea producției, la promovarea tehnicii înaintate, la cercetarea științifică, la activitatea culturală și artistică. Mulți dintre ei sînt specializați în domeniul noi, moderne: automatizare, electronică industrială, mașini de calcul, fizică nucleară, semiconductori etc.

Citeva cifre comparative privind școlaritatea exprimă în mod grăitor largul democratism al învățămîntului nostru. Față de anul școlar 1938/1939, cînd în școlile de toate gradele învățau circa 1 781 000 de copii și tineri, în anul de învățămînt care se va deschide în toamnă numărul elevilor și studenților va depăși 4 000 000. România democrat-populară se situează în ceea ce privește numărul de studenți raportat la 10 000 de locuitori, înaintea unor țări cu vechi tradiții universitare.

Dezvoltarea învățămîntului se bucură în țara noastră de toată grija și sprijinul statului. Sumele tot mai importante alocate în fiecare an pentru instruirea și educarea tinerii generații au permis continuu lărgirea bazei materiale a învățămîntului. Numai între anii 1960-1963 s-au construit pentru învățămîntul de cultură generală 15 250 săli de clasă, iar în acest an sînt planificate a se construi încă peste 4 500 săli de clasă. Au fost construite noi instituții de învățămînt superior, cantine, cămine, laboratoare, au fost dotate cu utilaj modern laboratoarele existente. Ca urmare a unui act de cultură rar întîlnit în lume, elevilor din învățămîntul general de opt ani li se distribuie manuale gratuite; numai în ultimii patru ani s-au distribuit în acest mod 64 000 000 cărți

(Continuare în pag. IV-a)

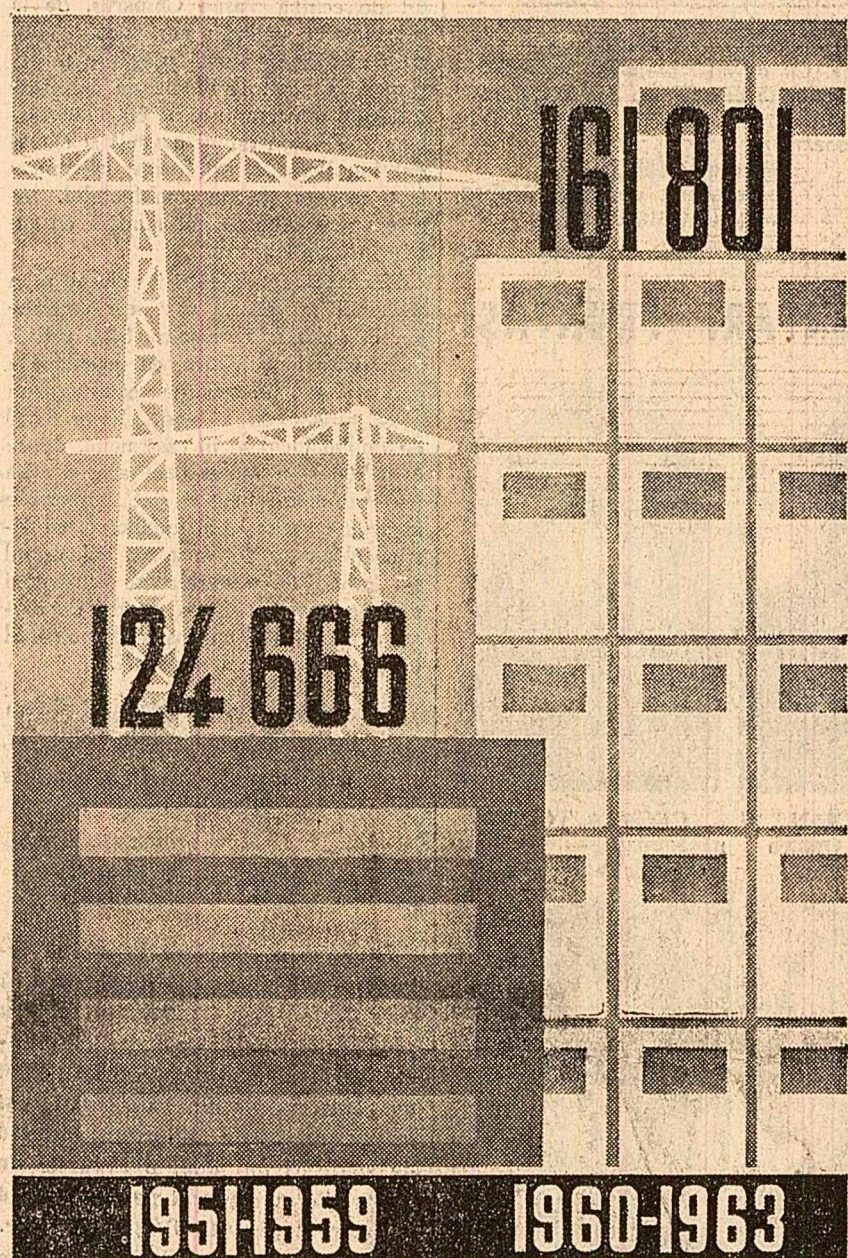
PE GRAFICELE ÎNTECERII CONSTRUCTORILOR

BRAȘOV Angajamentul a fost depășit

În cursul zilei de ieri, pe șantierul din cartierul Gării din Brașov a fost predat un nou bloc, cu 76 de apartamente. Alte două blocuri de locuințe din cartierul Steagul roșu sînt aproape gata. Din cele 1704 apartamente prevăzute să se ridice în acest an în orașul Brașov, în peste 800 s-au mutat deja noii locatari; constructorii de la Trușul nr. 3 și T.R.C. Brașov și-au îndeplinit astfel

angajamentul luat în cinstea lui 23 August, realizînd peste prevederile planului 40 de apartamente.

În total, în orașele regiunii Brașov se vor da în folosință anul acesta peste 3 000 de apartamente. Majoritatea blocurilor de locuințe se construiesc din panouri mari prefabricate și cu ajutorul cofrajelor glij-sante.

Graficul de mai sus înfățișează creșterea continuă a ritmului construcției de locuințe în anii puterii populare. În perioada 1951-1963 s-au construit din fondurile statului 288 467 apartamente, din care 161 801 între anii 1960-1963. Potrivit prevederilor planului, anul acesta se construiesc alte 54 000 apartamente

BUCUREȘTI Ritm intens de lucru

Șantierele din cartierele noi ale Capitalei — Balta Albă, Drumul Taberei, Jiului-Știința, magistrala Nord-Sud, Otteni și altele — cunoscut acum, în preajma lui 23 August, realizînd peste prevederile planului 40 de apartamente. În total, în orașele regiunii Brașov se vor da în folosință anul acesta peste 3 000 de apartamente. Majoritatea blocurilor de locuințe se construiesc din panouri mari prefabricate și cu ajutorul cofrajelor glij-sante.

Șantierele din cartierele noi ale Capitalei — Balta Albă, Drumul Taberei, Jiului-Știința, magistrala Nord-Sud, Otteni și altele — cunoscut acum, în preajma lui 23 August, realizînd peste prevederile planului 40 de apartamente. În total, în orașele regiunii Brașov se vor da în folosință anul acesta peste 3 000 de apartamente. Majoritatea blocurilor de locuințe se construiesc din panouri mari prefabricate și cu ajutorul cofrajelor glij-sante.

TG. MUREȘ 146 de apartamente în plus

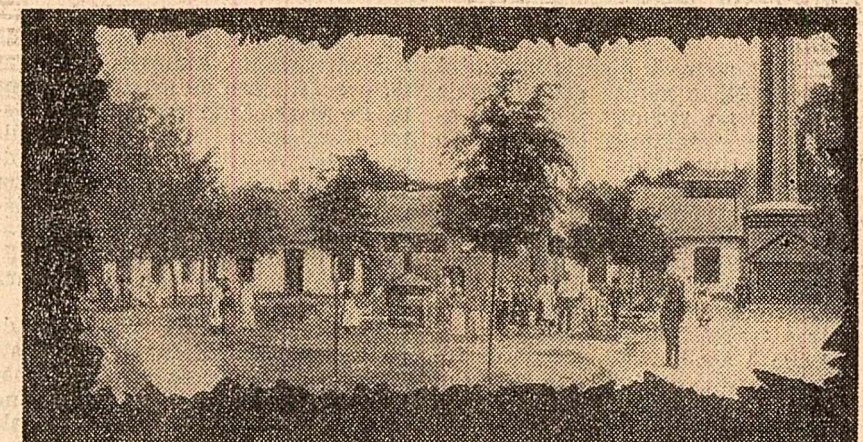
Graful de mai sus înfățișează creșterea continuă a ritmului construcției de locuințe în anii puterii populare. În perioada 1951-1963 s-au construit din fondurile statului 288 467 apartamente, din care 161 801 între anii 1960-1963. Potrivit prevederilor planului, anul acesta se construiesc alte 54 000 apartamente

REPLICA PREZENTULUI DOUĂ ALBUME

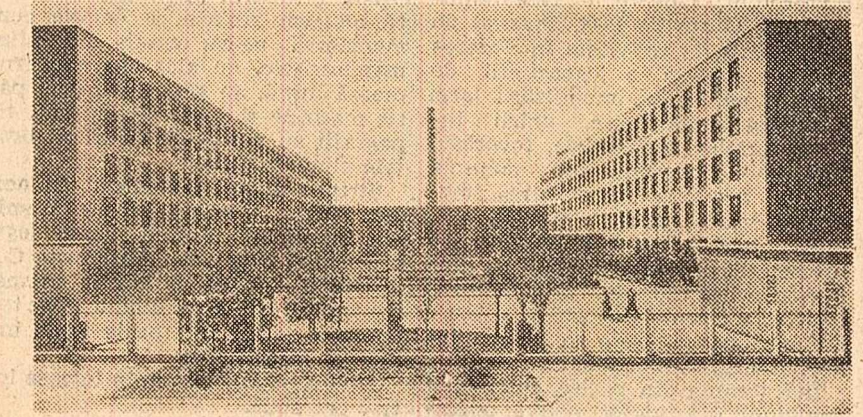
Un album poate fi o simplă suflă de imagini din trecut. Priveste poezie, regăsești chipuri familiare, reconstituie momente din viața unei familii. Un album poate fi și o interesantă colecție de documente, istorie concentrată. Avem în față cîteva fotografii de la „Timpurii noi” și de la Fabrica de confecții și tricotaie „București”. Vechea turnătorie de la „Timpurii noi” nu mai există. A rămas ca amintire o fotografie. O poză cu valoare de document. Era o turnătorie rudimentară, într-o magherniță gheboasă. Pămîntul pentru forme și mizerie se prepara manual. Capacitatea redusă: se turna o dată pe săptămîină. Ce se turna? Plite de bucătărie, saboți de tramvaie, uneori cîte o roată. Tot aici era și sabla-

tor — acesta era tot inventarul. Dacă așa arăta „fabrica”, ne putem închipui în ce condiții se lucra. Ne uităm la o poză, păstrată cu simțime, cîteva muncitori stau la rînd la captorul de cărbuni, încins pentru fierul de călcat. Fiecare haină se preda numai gata călcată, altfel nu se plătea. Dar ca să li avut cărbuni mulți, încins bine, din lemn de esență tare, ca să dureze, trebuia mituit captorul; el cîștiga cît toate muncitorii laolaltă. Mașini, unelte? Mașina de cusut, acul. Atita tot.

Actuala fabrică e una din împănătoarele construcției industriale ale acestor ani. Ea produce în fiecare zi 110 000 articole de îmbrăcăminte. Pătăria e singurul obiect vestimentar care nu se produce; exclusiv acest articol, un om se poate îmbrăca aici cu tot ce are nevoie. Prin sălile înalte, cu linii noi de mașini moderne, aerul, lumina inundă fiecare colț.

Ieri: așteptînd la captor cărbuni încinși pentru fierul de călcat

Azi, pe același loc: modernă Fabrică de confecții „București”

Și ne-am întors din nou privirea spre poza cu acareturile țostei fabricii și neverosimilul captor de incins cărbuni, desprins parăd din altă epocă. E-am dat-o și unei muncitoare s-o vadă. O lată lină, obisnuită cu sălile mari, aerale, cu mașinile de cusut electrice, cu o fabrică de confecții în care nici nasturii nu se mai cos cu mîna. Am întebat-o dacă recunoștea cumva ce putea fi. S-a uitat la poză și ne-a dat-o înapoi. Nu recunoștea. Desi, relativ, aproape în timp, ceea ce vedea era pentru ea mult prea departe de prezent.

Y. SEBASTIAN

Fabrica de confecții și tricotaie „București” „Timpuri noi”

- La 36 de secunde e gata un palton bărbătesc.
- În fiecare oră se fabrică 1 250 perechi clorapi și 2 750 bucuți confecții din tricou.
- Între 1958-1963 au fost calificați pe locul de muncă 9 608 muncitori; alți 2 428 au urmat cursuri de specializare.
- În 1963 s-au realizat 4 300 modele de confecții și tricotaie.
- Fabrica are cantină, restaurant, bufet expres. Iau masa zilnic circa 5 000 de muncitori.
- Policlinica e deservită de 30 medici, 45 cadre medicale, 2 chimiști etc.

- S-a dublat aproape suprafața clădită a fabricii.
- S-a construit o hală de prelucrări mecanice și de montaj.
- De la repararea de cazane, fabrica a trecut la producția de motoare, motocompresoare, electrocompresoare.
- S-a înființat un dispensar medical.
- Vechile utilaje au fost înnoite în proporție de 80-85 la sută.

Primirea de către tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a delegației de partid și de stat a R. P. D. Coreene

Vineri la amiază, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim-secretar al C.C. al P.M.R., președintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Romîne, a primit la Eforie delegația de partid și de stat a R.P.D. Coreene condusă de tovarășul Kim Ir, membru al Biroului Politic, vicepreședinte al C.C. al Partidului Muncii din Coreea, prim-vicepreședinte al Cabinetului de Miniștri al R.P.D. Coreene.

A 45-a locomotivă

CRAIOVA (coresp. „Știința”). — La ora cînd transmit aceste rânduri semoforul din poartă Uzinelor „Electroputere” Craiova și-a ridicat brațul, dînd cale liberă. O nouă locomotivă, a 45-a din acest an, pleacă în prima cursă. Evenimentul, deși se repetă aici în fiecare a-4-a zi, are de data aceasta o semnificație aparte. Ieri, constructorii de locomotive Diesel-electrice craioveni și-au îndeplinit angajamentele luate în cinstea celei de-a XX-a aniversări a eliberării patriei. Pînă acum

ei au realizat peste prevederile planului toate subsansamblele și accesoriile necesare unei locomotive. În același timp, față de angajamentul luat de a spori productivitatea muncii cu 0,5 la sută, s-a realizat un spor de productivitate de 1 la sută în raport cu planul. Este rodul muncii plene de avînt a întregului colectiv de aici, care, în întrecere, a extins locomotive Diesel-electrice craioveni și-au îndeplinit angajamentele luate în cinstea celei de-a XX-a aniversări a eliberării patriei. Pînă acum

Concursul artiștilor amatori

Ieri pe scena Teatrului C.C.S. din Capitală au continuat întrecerile artistice în cadrul finalei celei de-al VII-lea concurs al artiștilor amatori.

Dimineața s-au prezentat în fața juriului și a unui numeros public reprezentanții folclorului maramureșean. Au susținut spectacole corul și orchestra Sindicatului învățămînt din Satu Mare și corul cîmîniului cultural din Arduș, precum și numeroase echipe de dansuri.

La întrecerea între brigăzi au venit artiștii exploătrii miniere Săsar și spitălușului din Carei. Programul a mai cuprins concertele orchestrelor de muzică semisimfonică, populară și ușoară din Sigheș, Vișeu și Satu Mare, ale fanfarei minerilor și metalurgiştilor din Baia Mare și grupului vocal al Combinatului chimico-metalurgic.

după-amiază, pe scenă s-au înfățișat cîntecul și jocul din regiunea Ploiești. Au prezentat spectacole corurile schelei Moreni, Palatului culturii din Ploiești, cîmîniului cultural din Brănești, precum și dansatorii rafinării Ploiești, Casei raionale de cultură din Tirgoviște, cîmîniului cultural din Cornești și cooperativei „Artă casnică” din Breaza. Au susținut, de asemenea, programe brigăzi artistice de agitație. Pe scenă au lăsat apoi loc orchestrelor simfonice și populare ale uzinelor „1 Mai”-Ploiești, cea de mandoline a cooperativei „Igiene”, de muzică ușoară a statului popular regional și altele.

Seara, formațiile artistice de amatori din cele două regiuni au prezentat spectacole pe scenele special amenajate în aer liber din Piața Republicii și Piața Viten. Azi intră în concurs artiștii amatori din regiunile Hunedoara și Brașov.

O nouă promoție de maiștri

O nouă promoție de absolvenți ai școlii tehnice de maiștri din București a fost repartizată zilele acestea în noile combinate ale industriei lemnului. Ca și celelalte serii de maiștri, noua promoție are o bună pregătire necesară îndeplinirii cu succes a cerințelor tehnicii noi din fabricile de produse finite din lemn. În prezent, principalul mijloc de formare a cadrelor calificate pentru combinatele de industrializare a lemnului, ca și pentru celelalte sectoare ale economiei forestiere, o constituie școlile profesionale și tehnice. Pentru ca dezvoltarea economiei forestiere a țării a crescut și rețeaua

acestor școli. Înainte de 1944 erau cinci unități de învățămînt mediu, care dădeau circa 120 de absolvenți anual. În prezent, există 21 de școli profesionale și tehnice, dotate cu laboratoare, cabinete tehnice, biblioteci, ateliere spațioase și aparatură modernă. Cele mai noi unități sînt grupurile școlare de la Tg. Jiu și Suceava. Unitățile școlare din sectorul economiei forestiere dau producției circa 2 300 de absolvenți anual, din care 180 tehnicieni și 360 maiștri. Dacă în urmă cu 20 de ani școlile pregăteau cadre numai pentru 3 meserii, absolvenții anului 1963 au fost pregătiti în 18 meserii.

DE ZIUA PRESEI

La douăzeci de ani de la eliberare

Ziua presei românești — instituția acum trei ani de Comitetul Central al P.M.R. — este sărbătorită azi, alături de cei care o redactează și o tipăresc, de milioanele de muncitori, țărani, intelectuali care o citesc, care scriu în coloanele ei, care sorb zilnic din paginile ei învățătură călăuzitoare a partidului, îndemnul săle la muncă creatoare pentru desăvârșirea construcției socialiste.

Un drum glorios a străbătut presa comunistă din țara noastră de la foile ilegale, tipărite și răspândite cu prețul libertății și, de multe ori, al vieții de luptători din ilegalitate, până la presa de masă a zilelor noastre. Profundul democratism al orientării noastre socialiste se reflectă grațios și în puternica dezvoltare pe care a cunoscut-o presa românească în acești douăzeci de ani de la eliberare. Apar azi sute de ziare și reviste, în tiraje de a dreptul impresionante: anul trecut s-au tipărit peste 1 miliard de exemplare, adică mai mult de două ori decât în 1949. Cele mai diverse categorii de cititori au publicații cu profil specific, corespunzător intereselor și preocupărilor lor și care răspund la multitudinea și varietatea de probleme pe care le ridică dezvoltarea continuă a economiei și culturii socialiste, viața internațională. O largă dezvoltare cunoaște presa locală, apar ziare și reviste în limbile naționalităților conlocuitoare.

Forța presei noastre se întemeiază pe conducerea ei de către partid, pe grija și îndrumarea permanentă de care se bucură din partea conducerii partidului și statului.

În aceste zile, presa noastră înfățișează alături de întregul popor, cea de-a XX-a aniversare a eliberării, înfățișând milioanele de cititori tabloul însuflețitor al României de azi, imaginea patriei socialiste în plin avânt, cu o economie complexă și o cultură înfloritoare, puse în slujba creșterii continue a bunăstării populare.

Paginile ziarelor și revistelor publice zilnice știri, reportaje, articole de pe frontul înfrângerii întrecerii socialiste care se desfășoară în uzinele și fabricile, în unitățile agricole de stat de pe întreg întinsul țării, cuprinzând sute de colective și milioane de oameni. Presa contribuie la canalizarea acestui imens flux de inițiativă și energii spre direcțiile principale de care depinde obținerea de rezultate cât mai însemnate în activitatea economică — sporirea continuă a producției și productivității muncii, realizarea de cât mai mari economii, reducerea tot mai accentuată a prețului de cost, realizarea produselor la un înalt nivel calitativ. Orientarea fermă trasată de partid spre progresul tehnic la nivelul cel mai înalt, spre valorificarea superioară a resurselor naturale ale țării și asigurarea unor ritmi susținute în creșterea producției, reprezintă un obiectiv central în activitatea presei noastre.

În paginile presei înțelegim, totodată, o imagine grațioasă a eforturilor pline de elan pe care le depun oamenii muncii de la sate în înfr-

șirirea politică a dezvoltării noastre, în spiritul ideologiei marxist-leniniste, al moralei comuniste, combaterii ideologiei burgheze, făurirea noului profil spiritual al constructorului socialismului, sprijinirea a tot ce e înaintat în creația științifică, literară, artistică. „Îndepinându-și menirea de a răspândi în masele cele mai largi cuvântul partidului — sublinia tovarășul George Gheorghiu-Dej la conferința organizației de partid a orașului București — presa de partid trebuie să atragă mai activ masele la rezolvarea treburilor obștești, să intervină cu combativitate, la un înalt nivel politic, în problemele privind dezvoltarea conștiinței și moralei socialiste, lupta între vechi și nou, să mobilizeze masele la realizarea sarcinilor planului de stat, afirmându-se ca tribună a celui mai larg schimb de păreri și experiență în aplicarea politicii partidului.”

Strinsa legătură a presei cu masele, caracterul ei adinc democratic își găsește o expresie concludentă în largirea continuă și îmbunătățirea calitativă a rețelei corespondenților voluntari, a activului de colaboratori. Numai „Scinteia” primește în fiecare an peste 60.000 de scrisori. Este o îndatorire zilnică a redacțiilor de a îndruma vasta rețea de corespondenți spre reflectarea cât mai completă și mai vie a celor mai semnificative aspecte ale noului, de a stimula schimbul de păreri, de a urmări cu perseverență eficacitatea fiecărei sesizări critice.

Răsunetul pe care-l are activitatea ziarelor și revistelor în rândurile maselor de cititori depinde în măsură hotărâtoare de grija redacțiilor pentru a îmbina o profundă profesionalitate partinică, un conținut valoros de idei, cu o înaltă măiestrie gazetărească, cu o mare varietate a gamei tematice și de genuri ziaristice.

Stăruind prin forța cuvântului partinic interesele fundamentale ale poporului, presa din țara noastră oglindește politica externă consecventă a partidului și statutului nostru, politica de prietenie și colaborare frățoasă cu țările mari comuniste și socialiste, de întărire continuă a unității lagărului socialist, de solidaritate și sprijinire hotărâtă a mișcărilor de eliberare a popoarelor, de dezvoltare a relațiilor de colaborare cu toate țările, indiferent de sistem politic, pe baza principiilor coexistenței pașnice.

Sărbătorind Ziua presei românești, în zilele care ne apropie de marea aniversare a lui 23 August, lucrătorii presei noastre asigură partidul și poporul că și vor pune și de acum înainte întreaga pasiune și putere de muncă în slujba înfloririi patriei, a cauzei păcii și socialismului.

Eroii scrisorilor mele

Sînt mai bine de zece ani de cînd, într-una din primele scrisori trimise „Scintei”, încercam să înfățișez strădania și realizările unor muncitori apreciați la noi pentru hărnicia și pricepera lor.

O dată cu uzina, au crescut oamenii, interesul lor pentru meserie, pentru însușirea realizărilor tehnice. Un pasionat al strugurilor era — și continuă să fie — Petrișor Ion Lala. A crescut în uzină. Acum e maestru principal în secția sculării. Cum am arătat și cu alte prilejuri, el intervine adesea în mod creator în execuția lucrărilor ce-i sînt încredințate:

le modernizează simplificîndu-le sau adăugîndu-le noi detalii. Într-un singur an el a prezentat cabină tehnice peste o sută de propuneri de inovații și raționalizări. Frezorul Petru Țăranu e acum student la Institutul politehnic din Timișoara. Prin calificativele bune obținute la examenele de specialitate îndreptățite încrederea ce i s-a acordat. Fîndcă este vorba de învățătură, de formarea noilor cadre, aș vrea să amintesc aici de muncitorii Petru Mureșan, Eduard Bereni, Constantin Simu, care au devenit ingineri.

În anii de după eliberare, uzinele Boc-

șe au străbătut drumul de la faza de ateliere neacoperite, înzestrate cu o tehnică rudimentară, la uzinele de astăzi, moderne, capabile să execute mașini agricole, instalații și complexe de instalații la un înalt nivel calitativ. Producția globală a uzinei din anul 1948 se realizează acum în numai 15 zile. Un drum asemănător au străbătut oamenii din uzină. Eroii corespondențelor mele, oricît de numeroși ar fi ei, sînt doar cîteva exemple.

Ion ROTĂRESCU
lăcătuș — Uzinele de construcții metalice și mașini agricole-Bocșa.

SATUL NOSTRU

Sulele de case noi, din cărămidă, școlile, căminul cultural, spitalul, magazinele, drumuri pietruite, electrificarea și altele dau o înfățișare nouă comunei Pechea, arată că de mult s-a schimbat în bine viața oamenilor. Țăranii din comuna noastră au urmat cu încredere calea arătată de partid, înlemnind printre primii din țară, în vara anului 1949, o gospodărie colectivă. Statul ne-a dat tot timpul un puternic ajutor, o înfățișare în comună S.M.T., care ne pune la dispoziție mașini și tractoare moderne. Acum cele două gospodării colective din comună au peste 2.000 de bovine, din care 850 de vaci cu lapte, 2.150 de porcine, 6.500 de ovine, 15.000 de păsări. Colectivitățile

au transformat zeci de hectare de dealuri stearpe în livezi și vii.

În toți acești ani, „Scinteia”, celelalte ziare ne-au adus zi de zi cuvîntul partidului, ne-au împărtășit experiența înaintată. Colectivitățile din Pechea nu vor uita niciodată că încă din primii ani de muncă unită, reportajele și informațiile despre realizările lor și ale altor gospodării colective au fost un puternic îndemn să se organizeze și să muncească tot mai bine. Cîț de mult preluiesc colectivitățile noastre presa partidului o dovedește faptul că în comună sînt astăzi peste 2.300 de abonamente.

Nicolae ȘTEFU
colectivist, comuna Pechea, raionul Galați

Piatra Neamț azi

Viața și înfățișarea orașului nostru s-au schimbat o dată cu începerea lucrărilor pe șantierul combinatului de îngrășăminte cu azot și al uzinei de fire sintetice Săvinești. Mulți dintre locuitorii lui și din împrejurimi au devenit constructori și, mai tirziu, chimiști. Șeful de echipă Vasile Chipăruș, de la coloanele de sinteză a amoniacului, operator chimist cu înaltă pregătire profesională, a venit la școala de calificare coborînd din munți, unde era tăietor de lemne. Tot din munți a venit și ciobanul Ion Pomană, azi fochist la centrala termoelectrică a combinatului. Asemenea destine se pot număra cu sutele în orașul nostru.

Dezvoltarea industriei chimice a schimbat nu numai destinele pietrenilor, ci chiar fața orașului. S-au ridicat numeroase blocuri-turn, cu magazine la parter și este în curs de construcție un hotel turistic cu 13 etaje. Peste 3.600 de familii locuiesc în casa nouă, dintre care 700 s-au mutat anul acesta. La parterul noilor blocuri sînt numeroase magazine spațioase și luminoase, cu vitrine elegante. Tot în acești ani, orașul s-a îmbogățit cu numeroase construcții social-culturale. Sintem mîndri de orașul nostru și de locul însemnat pe care-l ocupă în economia națională.

Mihail IORDACHE tehnician
Ioan ONEA operator chimist,
Combinatul de îngrășăminte cu azot P. Neamț

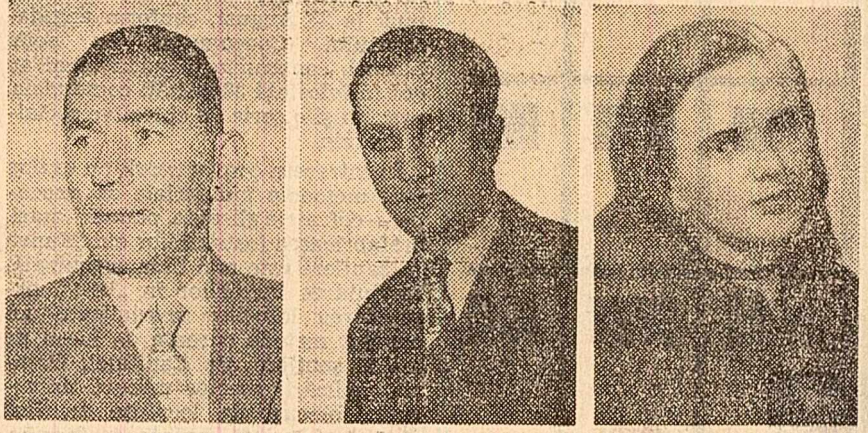
CONCURSUL „SCINTEII” pentru cea mai bună fotografie

— Din fotografiile sosite în cadrul concursului —

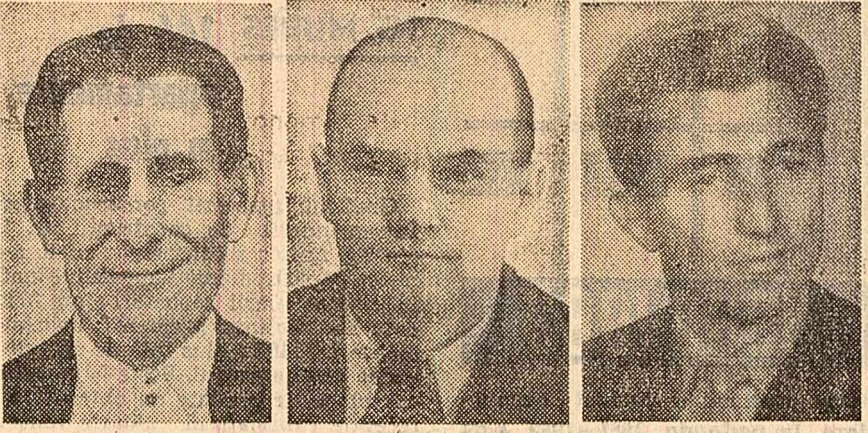

I. BOCȘA: Lupeni

CORESPONDENȚI VOLUNTARI FRUNTAȘI

DUMITRU GHEORGE tehnician Uzinele „Crivicița Roșie”
VAȘILE IERAN inginer I.P.I. Oradea
CECILIA TUDOR învățătoare — întreprinderea „Textila”-Pitești

TACHE VASILACHE colectivist — G.A.C. Cîndești, raionul Buhuși
SZÜCS ARON președintele Statului popular Avram Iancu — raionul Odorhei
DUMITRU LAURENȚIU instructor al Comitetului raional P.M.R. Fetești

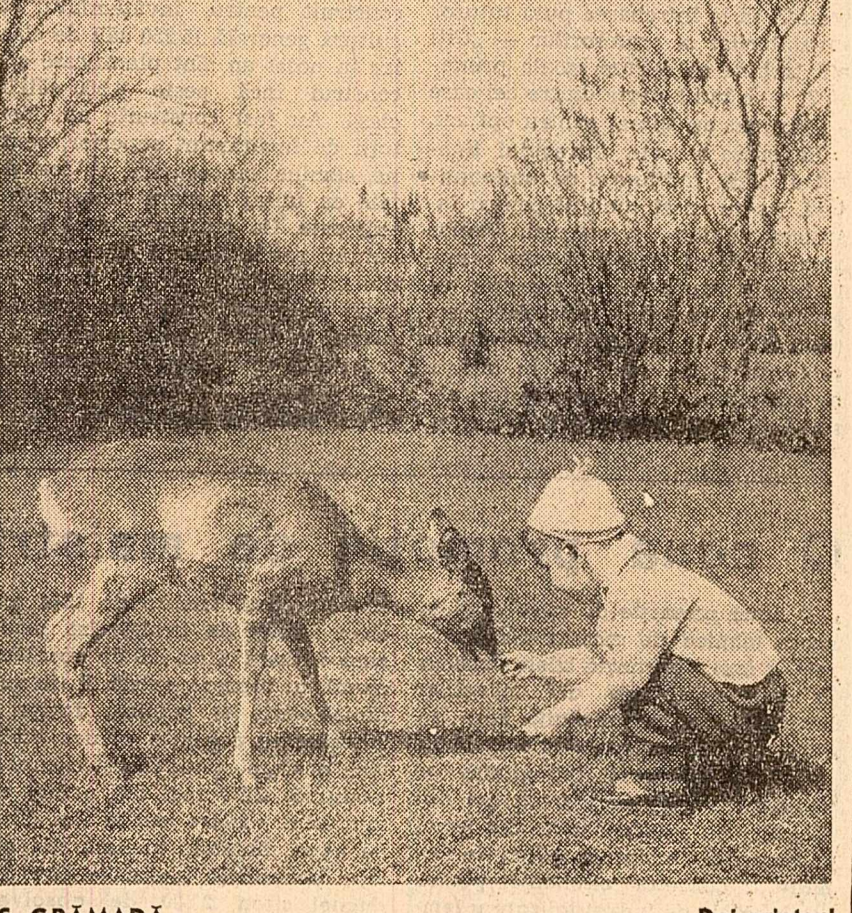
Zile de odihnă

În această scrisoare vreau să relatez cîteva date din uzina noastră care arată grija partidului pentru sănătatea și odihna oamenilor muncii. De la începutul anului de la noi au plecat în stațiuni de odihnă și tratament 936 de salariați. Alți 196 de salariați au făcut o excursie de patru zile cu vaporul pe Dunăre, de la Giurgiu pînă la Porțile de Fier. Pentru 204 salariați frunțași în producție s-au organizat excursii de 1-2 zile, din fonduri ale sindicatului.

Ion SAVU
muncitor
Uzinele de tractoare Brașov

I. VLADIMIR: București

S. GRĂMĂDĂ: București

23 AUGUST XX

PRESA ILEGALĂ A PARTIDULUI ÎN ANII RĂZBOIULUI

muncitori, activiști de partid aveau sarcina să strângă din tipografiile din București și provincie litere, piese, mici unelte necesare echipării tipografiilor ilegale. Unii dintre ei au plătit cu viața curajul și încrederea într-un viitor mai bun. Alții au supraviețuit și — modești ca și atunci — îi înfățișăm în posturi de mare răspundere sau lângă mașinile din marile imprimării.

Răspîndirea manifestelor era o adevărată artă a inventivității. Siguranța, jandarmii, Gestapoul, poliția militară, agenții a tot felul de servicii hitleriste și antonesciene vegheau cu strînicie și toți trebuiau înșelați pentru a nu prinde nimic. Îndrăzneala era împiedicată cu disciplina și cu imaginarea unor forme cât mai variate. Se strecurau manifeste în duapurile cu unelte ale muncitorilor, în sertarele funcționarilor, în cutiile de scrisori ale cetățenilor, sub ușile locuințelor (în special în blocuri), între filele celor mai reacționare ziare, în cărțile din librării, în pachetele de țigări, în pinile de la brutării, în coșurile gospodinelor care așteptau la cozi în fața magazinelor, în cutiile de chibrituri, în buzunarele hainelor ambinate în magazine, în mici batoane care, zburînd deasupra orașelor, se spargeau și lăsau să cadă manifeste.

Pe zidurile orașelor și satelor au apărut: „Jos fascismul”; „Jos războiul antisovietic”; „Lupta împotriva lui Antonescu”; „Trăiască Partidul Comunist”. Acestea erau... gazetele de perete ale vremii. Este adevărat că ele publicau numai titlurile, dar ce titluri de foc, ce atotcuprinzătoare titluri!

Din ianuarie 1943 a început să apară ziarul ilegal „România liberă”, cu apariție regulată. Pregătirea a fost îndelungată și minuțioasă. Mai întâi, s-a format o nouă tipografie, echipată cu o mașină „Boston” și cu o cantitate mare de literă. Hirtia era dintre cele mai fine; o hirtie de calitate superioară și extrem le abuză. A fost procurată o cerneală foarte bună. Tipograf era un tânăr muncitor, azi medic. Localul? Aici

a fost mai greu. Tipografia era instalată într-o casă conspirativă, în pivniță. Acolo locuia și tipograful care vreme de aproape doi ani nu a văzut lumina soarelui.

Colectivul care avea responsabilitatea redacțională a gazetei „România liberă” era nevoit să-și schimbe foarte des locul de muncă. A folosit case pe strada Plantelor, fundătura Eminescu, strada Caragiale, Calea Dorobanților, strada Eftelului, Vîșilor, Rădu Negru și altele, uitate în curgea anilor.

În tot timpul apariției sale ilegale, „România liberă” a militat pentru înfrățirea țărilor partidului comunist de coaliere a tuturor forțelor naționale antihitleriste, de răsturnare a dictaturii militarofasciste, de întoarcere a armelor împotriva Germaniei naziste.

Ziarului i se trimiteau numeroase colaborări și corespondențe din închisori, lagăre, fabrici, întreprinderi, instituții, de la sate, din școli, de pe front. Greutatea redacției era să selecționeze aceste materiale, avînd în vedere importanța problemelor tratate și dimensiunea ziarului: patru pagini de 21x16 cm. De ce așa de mic? O primă condiție a unei publicații ilegale era mărimea. Era nevoie să fie ușor de manevrat, ușor de ascuns.

Redactarea lua destul de mult timp. În cele patru paginute trebuiau cuprinse atîtea probleme, atîtea aspecte ale vieții, trebuiau publicate atîtea îndemnuri la luptă și toate într-un stil agitoric, înțeles de toți. Era necesar să fie evitate și alambicările stilistice și simplificările rudimentare.

Ziarul era bine informat. Tot ceea ce nu se scria în gazetele care apăreau atunci se cunoștea în redacția „Romniei libere”, care dispunea de o bogată informație internă și externă. Se organizase și un serviciu de radio-ascultare care furniza știri și comentarii de la posturile țărilor în luptă împotriva hitlerismului.

Distribuirea se făcea pe întregul teritoriu al țării și pe front, în rîndurile ostașilor romini. Munca aceasta era făcută în mod organizat de către activiști de partid, de către patrioți, de grupuri din ce în ce mai largi. „Citește-o și dă-o mai departe!” era lozincă răspîndirii „Romniei libere”.

În acești vreme a apărut și publicația „Buletinul Capitalei”. Așa cum arată și numele, Buletinul se ocupa în special de problemele privind organizația de partid București și viața Capitalei. Între redacția „Romniei libere” și aceea a „Buletinului Capitalei” a existat o strînsă colaborare, făcîndu-se schimb de experiență și de materiale redacționale.

De asemenea, cu un caracter mai sporadic, au apărut: „Clujul”, „Presa liberă”, „Buletinul” și „Romnia liberă” din Banat, editată sub îndrumarea comitetului regional de partid.

Trebuie spus că, pînă la începutul anului 1944, în munca presei ilegale de partid s-a resimțit activitatea elementelor trădătoare strecurate în conducerea partidului. Inițiative venite de Jos erau frînate. Se produceau mari întîzieri în revenirea unor materiale înaintate spre aprobare. Se eliminau din sumarul ziarului unele articole și lozinci prin care se cerea popoului român să saboteze războiul antisovietic.

După 4 aprilie 1944, o dată cu înfrîntarea din conducere a grupului trădător, s-a produs o cotitură și în activitatea presei ilegale de partid.

O mare însemnătate a avut pentru activitatea partidului scrisoarea tovarășului George Gheorghiu-Dej din 25 aprilie 1944. Trasînd în plan precis de activitate în vederea întăririi rapide a capacității de luptă a partidului, mobilizării largi a clasei muncitoare, unirii tuturor forțelor antifasciste, tovarășul George Gheorghiu-Dej sublinia că este necesară „organizarea imediată a unui resort de propagandă, presă, radio și a unui serviciu de informații, pentru a ține pas cu desfășurarea vertiginoasă a evenimentelor și a orienta poporul și a înarma partidul în lupta sa pentru înfrîntarea sarcinilor fixate”.

Îndrumarea din partea conducerii partidului era precisă, activă, opera-

tivă. În conformitate cu indicațiile partidului, ziarul milita activ împotriva războiului hitlerist, împotriva guvernului antonescian, mobiliza masele și le pregătea pentru evenimentele care se apropiau, se pronunța pentru crearea Frontului Unic Muncitoresc, făcea cunoscută politica partidului comunist de coaliere a forțelor antihitleriste din România, de atragere a armatei romine în lărgul front patriotic de luptă.

La 1 mai 1944, „Romnia liberă” publica Manifestul Frontului Unic Muncitoresc, prin care era chemată întreaga clasă muncitoare, întreg poporul român la luptă hotărâtă pentru: „Răsturnarea guvernului Antonescu; formarea unui guvern național din reprezentanții tuturor forțelor antihitleriste; izgonirea armatelor hitleriste din țară, sabotarea și distrugerea mașinilor de război germane; sprijinirea Armatei roșii eliberatoare; alianță cu Uniunea Sovietelor, Anglia și Statele Unite; pentru o Romnie liberă, democratică și independentă!”

23 August 1944. O zi caldă de vară. Un București trist și însingurat de bombardamente. Atmosferă încărcată, prevestitoare de mari evenimente. Pe seară, Antonescu a fost arestat. Cînd apunea soarele, formațiile patriotice, organizate de partid, împreună cu unitățile armatei romine, ocupau în București puncte și căldiri strategice. Poporul ieșise în stradă, își manifesta bucuria, însuflețirea patriotică, răspunzînd chemării la luptă a partidului.

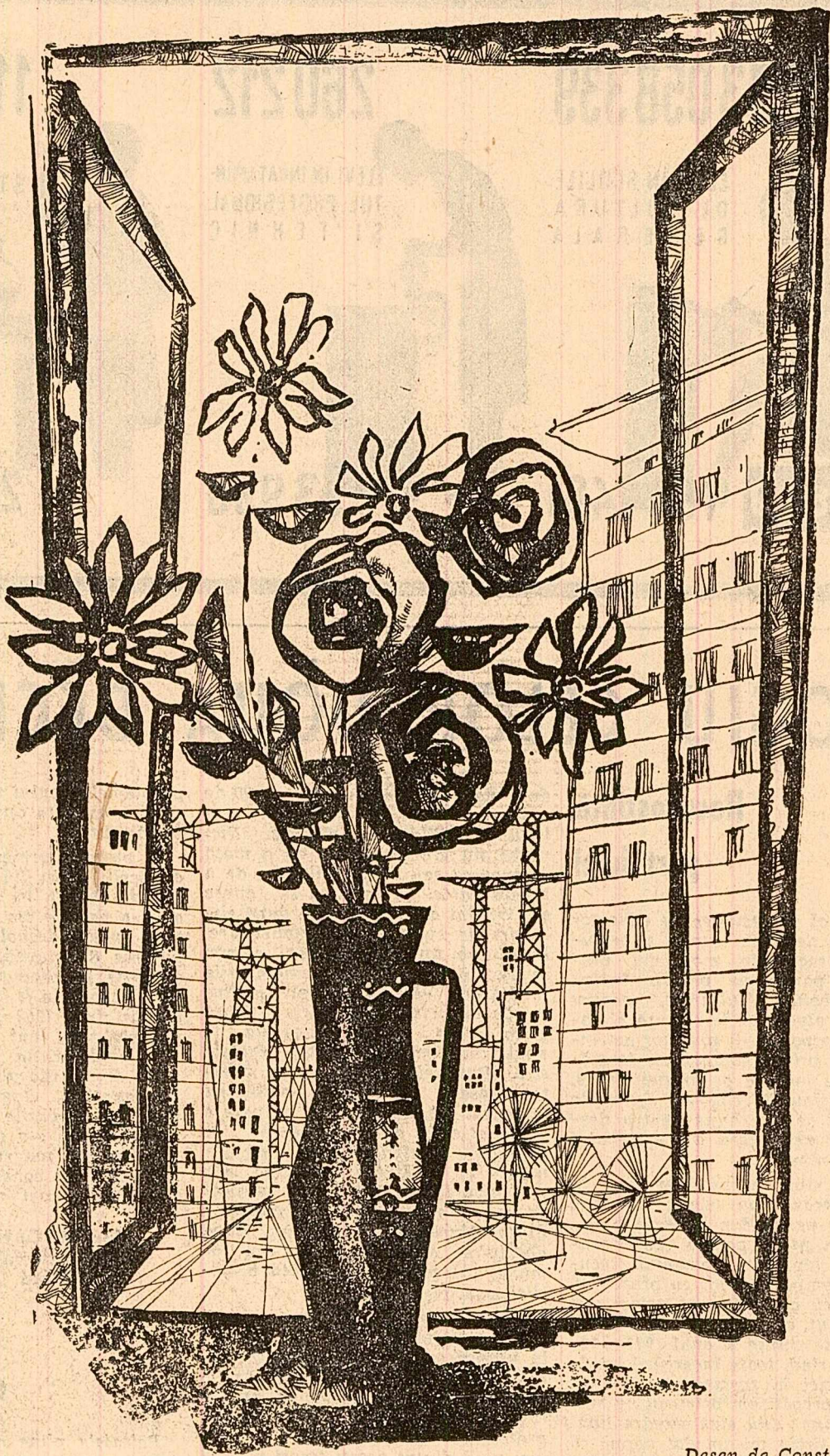
În seara aceea, în tipografia de pe strada Constantin Mille (fostă Sîrindar), s-a lucrat primul număr legal al „Romniei libere”. Cînd grupul redacțional a intrat în sala linotipurilor și a paginată, cineva a strigat: „Tovarăși, în noaptea aceasta scoatem „Romnia liberă!”. Ne-aducem aminte cu emoție cum muncitorii ne-au smuls din mîini manuscrisele, au ales cea mai frumoasă literă, au găsit hirtie, au păzit mașinile și intrările. În zori, tipografuli au pornit pe străzi cu brațele pline de ziare.

Strigau atunci muncitorii, în acel fapt de zi: „Romnia Liberă! România Liberă!”. Primul număr legal al ziarului cuprinde Declarația Comitetului Central al P.C.R., chemarea înfrăcărăta a partidului către toți patrioții de a participa la lupta împotriva fascismului.

Istoria popoului român intrase într-o eră nouă.

S. GRĂMĂDĂ: București

Desen de Constantin PLĂCÎNTĂ

MARCEL BRESLAȘU

Patriei la a 20-a aniversare

Frumoasă ești, mlădie și sprinteră
și cum te prind cununile de laur !
Cum te-a visat Partidul-Meșter-Faur,
aieva brajele-i te înălțară.

Te-a smuls din gheara cruntului balaur
al sărăciei în bogata țară,
și orice meșteșug îți e brățară
- de-abia acum, cu-adevărat - de aur !

În locul vechii, peticitei rochii
porți azi mantia mândră, fără haturi,
desfășurată cât cuprinzi cu ochii ;

și-asemeni caselor cu multe caturi,
an după an urci steagurile noastre
mai sus, mereu, spre zări tot mai albastre.

MIHU DRAGOMIR

Un loc liber în coloană

Din nou, în răpăitul tobei voastre,
porțiți cîntînd, tovarășii mei mici.
Parcă-au fugit garoafele din glastre
și s-au încolonat pe străzi, aici.

În sunetul trompetelor e-o goană
de amintiri reînviind mereu...
Priviți spre locul liber în coloană ?
Voi poate că nu știți. E locul meu.

O, cât aș vrea să fiu cu voi acuma,
să uit ce jalnic am copilărit...
Garoafa mea a eflilit-o bruma
și-abia tîrziu, tîrziu a înflorit.

Pe tîmple-s fulgii primelor omături...
Cînd vă zăresc, cu steagurile-n vînt,
nu pot să intru-n rînd, dar merg alături,
și cînt cu voi, în gînd, dar totuși cînt !

Și-n desprimăvărarea ce m-adie
cînd treceți iar, cu proaspătul suvoi,
primiți - tovarăși de copilărie -
și versul meu, în rînd și-n pas cu voi.

(Din volumul „Inelul lui Saturn”)

OTILIA CAZIMIR

Închinare

Din temelii de veacuri se prăbușise zidul
Încătușării oarbe. Și-n prag de libertate
Ne-a-nîmpinat, cu zimbet de zori împurpurate,
Îndrumător, prieten și frate bun, Partidul.

Partid al tinereții ! În plină bărbăție,
Ne-nduplecat în faptă, cu braț viteaz și drept,
De-a pururea alături îți stăm la datorie
Și-ți așteptăm de-a pururi cuvîntul înțelept.

Cu pumnii strînși (decenii sau veacuri ?),
răzvrătit,
Ne-ai fost făclie-n noapte și pavăză nevoii.
Dar fruntea ți-e senină și gîndul neclintit,
Ca visul pentru care ți s-au jertfit eroii.

Mănunchi de inimi calde, de roșii flori mănunchi,
Azi îți întind copiii care-au uitat să plîngă.
Iar cei fînuți o viață întreagă în genunchi
Se-ndreaptă și-și înalță spre soare mina sfîngă...

(Din volumul „Poezii”)

NICULAIIE STOIAN

Precum Carpații...

Sînt comunist, și nu înfîmplător,
Cu legămînt mi-i dat de veacuri mie,
Să fiu cu-ntr-o mi genealogie
Izbinzii comunismului dator.

De mult, ai mei, și nu înfîmplător,
Eroic și-au depus candidatura
Cu suferința cotizînd, cu ura
Ce ridica la luptă brațul lor.

Sînt comunist, și nu înfîmplător
Dovadă aspră, nu o vorbă vană, -
Aduc istoria contemporană
Înscrisă-n palma mea de muncitor.

Sînt comunist, căci nu înfîmplător,
Partidul meu, crescînd prin generații,
S-a înălțat precum din mări Carpații,
Din inimile-nregulului popor ;

Precum Carpații, nu înfîmplător,
Veghează-n piscuri, cu nestinse focuri
Chezaș al fericirii-acestor lacuri,
Chezaș pentru prezent și viitor.

CICERONE THEODORESCU

Scump hrisov

Scump hrisov păstrat din tată-n fiu,
Litere în cremene săpate :
...August patruștrei. La Tirgu-Jiu.
Planul insurecției armate.

Lupte mari au fost și în trecut,
Dar cei mulți, adevărata țară,
Prima oară-n lagăr au avut
O academie militară !

Cremenea-amintirii o mîngîi :
Din scînteii plăpînde, din răscoale,
Ei acolo-au plămădit înfii
Lavele de astăzi din furnale...

Tot acolo, flacăra din gînd
Rocii de petrol și de cărbune
Energii adînci desferecînd
Le-a chemat alături să se-adune.

Se strigau din munte pînă-n lunci
Lacuri și pîrîuri și izvoare
Și unind poporului atunci
Unde, valuri, focuri călătoare,

Vreme nu era să mai amii,
Leagăn al șuvoaielor de pară !
Colo-n lagăr, inimile-nții,
O hidrocentrală ridicară :

Vuietu-mpinirilor, curînd,
Primii stîlpi de-naltă tensiune,
Ei, din lagăr, i-au nălțat vibrînd...
N-a venit, din cer, nici o minune.

Scump hrisov păstrat din tată-n fiu !
Litere în cremene săpate :
...August patruștrei. La Tirgu-Jiu.
Planul insurecției armate.

(Din volumul în pregătire „Zburătorul de larg”)

ANA BLANDIANA

Vibratoare pe Argeș

Ca niște sentimente zguduitoare
Vibratoarele întră-n beton,
Împodobind cu emoția vibrațiilor
Trupul lui mare și monoton,
Făcîndu-l mai dens și mai tare
Precum pe oameni sentimentele zguduitoare.

Să nu îmbătrîniți
Fiți atenți să nu îmbătrîniți,
Să nu îmbătrîniți prietenii mei, stați de pază !
Ca să nu îmbătrînescă
Pentru ca niciodată să nu îmbătrînescă
Betonul pe Argeș vibrează.

Vibrați pentru fiecare știre nouă în ziare,
Pentru fiecare metru cub produs de ciment,
Fiecărui strigăt, roșu în toamnă, al pomilor
Răspundeți-i c-un sentiment.
Vibrați pentru munji, pentru frumusețea femeilor,
Pentru șantierele din Onești și de la Galați,
Pentru Cosmos și pentru tunelul de aducțiune
Vibrați, băieți, vibrați !

Văzduhul vibrează de vînt
Munții de vocile noastre,
Rădăcini vibrează-n pămînt,
Păstrăvi în riuri albastre,
Unde mereu vibratorii
Pornesc din baraj înspre zare
Ca-n aer arcușul viorii
Pulsează-n beton vibratoare.

Băieți, învățați freamătul acesta uriaș
De tinerețe generator -
Pe Argeș betonul vibrează și Argeșul însuși
E pentru viața noastră un vibrator !

LÉTAY LAJOS

Lupta pentru flori

O, ramul drept ori firul de iarbă drept ascund
aici atîta grijă și trudă, fiecare !
Ce nesfîrșite șiruri de brazde roditoare
au repetat geneza, ca să se-apele blind

deasupra mea o creangă de umbră și răcoare,
cînd vînturile aspre înlănțuite-n rînd
de verzile perdele mai cearcă, suierînd,
zodarnic să desfacă aripi pustiitoare !

Asupra cîtor inimi cîntarea de demult
și-o desfășoară țărîmul cu anticu-i tumult...
ce grijă-a dat minunea meleagurilor mării
pentru ca azi pe țărîmuri, cu-aripe de melodii
să se coboare-o sută de cîrduri de copii
din porumbaru' rodnic al visurilor țării !

În romînește de Tașcu GHEORGHIU

(Din „Caiet de poezie 1964”)

ION ALEXANDRU

Copilul păcii

Sînt primul cîntăreț în acest neam
Ce nu cunosc războiul și nici-o exploatare
Eu sînt copilul Păcii. Cînd dinții îmi mijeau
Era în anul sfînt numit Eliberare.

Pe mine toți soldații lumii, plîngînd, m-au
sărutat,
Și-am fost găsit în poze prin mii de buzunare.
Cu mii de toți în șanțuri am fost înmormîntat,
Și moartea mea de-atuncea și-acuma mă mai
doare.

Pe mine toți soldații lumii m-au sărutat plîngînd,
Și-n prima zi de pace, smîntîți de bucurie,
Sub steagul roșu m-au botezat cu-n gînd :
Acest copil al păcii și-al bucuriei fie !

Și eu botezul sfînt nicînd n-am să-l dezminț,
Cînd bucuria vieții și nostalgia ei,
Prin fiecare poem încerc să reprezint
Entuziasmu-acesta cu noul lui teme.

Sînt primul cîntăreț în acest neam
Ce nu cunosc războiul și nici-o exploatare.
Cînt bucuria aspră ce-o poartă un țărîn
Venit în școli înalte direct de pe ogoare.

(Din volumul „Cum să vă spun”)

FRANZ JOHANNES BULHARDT

Noul trubadur

Pornesc în cea mai mîndră drumejie.
În trenul vremii n-am mers clandestin.
V-am însoțit prin cînt și în urgie,
Dară acum, cînd sufletul mi-e plin !

Vreau versul meu în inimi să răsune,
În glasul vostru să-l aud vibrînd,
Să pun într-însul năzuinți comune,
A' voastre noi izbînzii vreau să le cînt.

Și irenul vremii, în acord de roate,
Îl însoțesc în cîntec și-n urcuș.
Din scripca mea noi sunete voi scoate
Trecînd pe strune-un avîntat arcuș.

E un popas. Azi ne îndeamnă sporul
Ce-n douăzeci de ani l-am adunat.
Dar iată că lucește semaforul :
E liber drumul spre un nou veleat.

Bogată-ncărcătură trenul poartă
Pe căi de fier ce-nnoadă depărtări.
Și larg ni se deschide-a lumii poartă.
Din nou la drum, spre noi senine zări !

În romînește de I. C. MĂTĂȘARU

ION MEIȚOIU

Drumuri de țară

Pe largi bărăgane, păduri și coline,
Cu haina pe umăr ades am umblat -
Și voi drumuri, drumuri, ați fost lingă mine
Din zori la amiază - și pîn' la-nselat.

Sînt drumuri deschise și drumuri înguste,
Sînt drumuri ca șerpini cu solzi de argint,
Sînt drumuri oprite din vremuri vetuste,
Și drumuri ce-adeșea, în joacă, te mint.

E-un drum citeodată ce-l vezi cum se-apeleacă,
Spre-o apă rîvnită, trecînd călător,
Și unu-n pădure s-afundă oleacă,
Iar altu-și încearcă aripi pentru zbor.

E-un drum care duce spre-o casă din vale
Și merge cu tine, simțindu-te chiar ;
Un altu-ți-apare sfîlnic în cale,
Un altu coboară din munți, temerar.

Și toate aceste lungi drumuri de țară,
Cu care ești prieten, le simți, le iubești,
În drumul cel mare, spre marea cea clară,
Se string ca un fluviu de vieți omenești...

(Din „Caiet de poezie 1964”)

Vignete de Mihai VULCĂNESCU

4000000 de oameni învață

• O dată cu generalizarea învățământului de 8 ani, în toamna anului 1964 vor învăța numai în clasele I—VIII aproape 3 milioane de elevi.

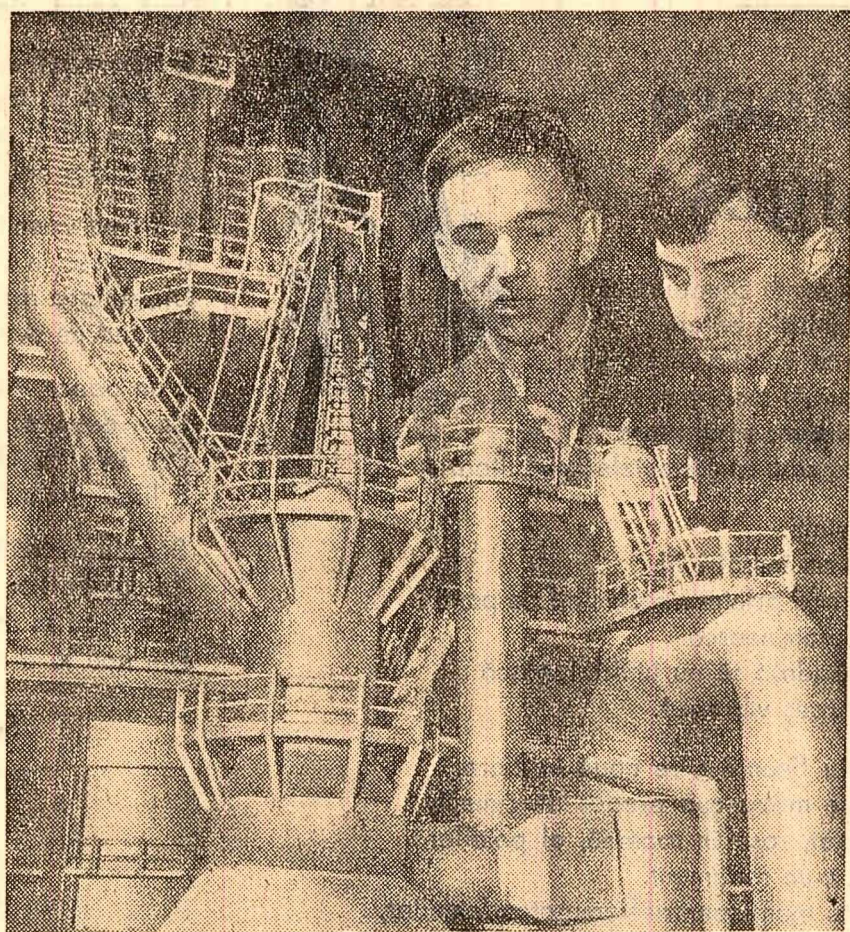
• Numărul școlilor medii este în prezent mai mult decât dublu față de 1938—1939.

• În anul regimului democratic s-a dezvoltat și învățământul în limbile minorităților naționale. În țara noastră, există 731 de școli cu clasele I—VIII și 13 școli medii în care învață în limbile maghiară, germană, ucraineană, sârbă ș. a. 225 000 de elevi și respectiv 22 700 de elevi.

• În ultimii 10 ani au fost editate pentru învățământul de cultură generală, profesional și tehnic, peste 4 400 titluri de manuale școlare, în tiraje anuale de zeci de milioane de exemplare.

• Pentru învățământul de cultură generală au fost construite, între anii 1960—1964, circa 20 000 săli de clasă.

• De la 1 ianuarie 1949 și pînă în prezent s-au investit circa 375 de milioane lei pentru confecționarea materialului didactic destinat școlilor de cultură generală.

Doi viitori oțelari din Reșița

Foto: A. Cartoian

• În ultimii 15 ani, învățământul profesional și tehnic a fost absolvit de aproape 700 000 de tineri care în prezent lucrează ca muncitori calificați și cadre tehnice în toate sectoarele economiei naționale. Alți 1 500 000 au urmat cursuri de scurtă durată sau cursuri de specializare și perfecționare.

• În prezent, în țara noastră funcționează 459 școli profesionale și 358 școli tehnice și tehnice de maștri, unde sînt înscriși peste 260 000 elevi.

• Numai în anul școlar 1963—1964, cursurile școlilor profesionale și tehnice au fost absolvite de circa 72 000 de tineri, față de numai 4 354 de absolvenți ai anului școlar 1938—1939.

• Agricultură și silvicultură au primit în ultimii 15 ani circa 110 000 absolvenți ai școlilor profesionale, tehnice și tehnice de maștri. Față de cei 2 889 elevi din anul școlar 1948—1949, învățământul profesional agricol și silvicol este urmat în prezent de peste 50 000 de tineri.

1963-64 3 058 339	260 212	112 611
ELEVI ÎN ȘCOLILE DE CULTURĂ GENERALĂ	ELEVI ÎN ÎNVĂȚĂMÎNTUL PROFESIONAL ȘI TEHNIC	STUDENȚI
1938-39 1 604 481	53 996	26 489

ELOGIU CELOR DOUĂ DECENII

Recunoștință partidului

Faptul că profesunea de educator se bucură de mare respect și prețuire ilustrază în mod viu preocuparea partidului pentru înălțarea revoluției culturale, pentru ridicarea nivelului de cultură al întregului popor. A fi profesor azi înseamnă a primi răspunderea formării pentru viață a generației tinere, a avea asigurate condiții materiale din ce în ce mai bune pentru desfășurarea exemplară a procesului de învățământ.

de o viață fericită. În urmă cu 20 de ani eram argat la un moșier. Am îndurat umilințe și miserie. Nici vorbă nu era pe atunci de o viață omenească sau de posibilitatea de a învăța carte. Să scriu și să citesc am învățat abia în anii de după eliberare, la cursurile de alfabetizare. În schimb, toți cei cinci copii ai mei se bucură din plin de binefacerile învățării. Valer a absolvit Institutul de medicină și farmacie și peste cîteva timp se va prezenta la noul lui loc de muncă. Fratele său, Dumitru, după ce a învățat meseria de sudor, s-a înscris la școala medie serală — pe care a terminat-o în acest an. Acum se pregătește pentru examenul de admitere în Institutul politehnic. Alți doi copii, Ion și Elena, s-au calificat ca muncitori și acum lucrează în uzine. Maria, cea mai mică, după absolvirea școlii de 8 ani din comună, lucrează într-una din brigăzile gospodăriei colective.

problemele noului meu loc de muncă și a execuția operații de cea mai bună calitate. În prezent, urmez cursurile serale ale școlii medii din localitate. Cei doi ani de studiu, în clasa a VIII-a și a IX-a pe care am absolvit-o de curînd, mi-au dezvoltat priceperea și puterea de muncă, iar rezultatele obținute în producție mi-au adus satisfacția de a fi fost declarat fruntaș pe anul 1963 și evidentiat în primele șase luni ale acestui an. Aprecind aceste strădării, comunistii în mijlocul cărora lucrez au satisfăcut cererea mea de primire în rândurile partidului. Cîntecul care mi s-a acordat constituie un imbold puternic în hotărîrea mea de a-mi consacra toate forțele înfloririi patriei noastre socialiste.

Ion MOCANU
strungar, Fabrica de rulmenți din Birlad

De o vîrstă cu viața nouă

Lucruri asemănătoare pot povesti mulți colectivști de la noi. Numai în ultimii ani, dintre tinerii satului nostru s-au format 6 ingineri, 8 profesori, 6 medici și farmacisti, numeroși alții au absolvit școlile medii, profesionale și tehnice. În trecut, nici unul dintre acești tineri n-ar fi putut învăța. Acum, cînd ne pregătim să sărbătorim ziua eliberării, muncim cu sîrguință pentru înflorirea agriculturii noastre. Astfel, aducem prinsoasa noastră de recunoștință partidului, care i-a așezat pe oameni în rîndul oamenilor.

Ioan FĂRCAȘ
colectivist, comuna Luna de Jos, raionul Gherla

Școala celor dornici să învețe

Cei douăzeci de ani care au trecut de la eliberarea patriei reprezintă o perioadă relativ scurtă. Judecînd după realizările obținute în dezvoltarea învățămîntului, ca și în alte domenii de activitate, cele două decenii au semnificația unei noi epoci, luminoase și înfloritoare. Pentru toate acestea sîntem adînc recunoscători partidului.

Sînt unul din mîile de tineri care în acești ani au avut asigurate condiții dintre cele mai bune pentru a obține o calificare în școala noastră nouă, ale cărei porți sînt larg deschise tuturor celor dornici să învețe. După absolvirea școlii profesionale a Fabricii de rulmenți din Birlad, am început să lucrez ca strungar alături de oameni cu o bogată experiență, care au participat la construirea marilor întreprinderi industriale din țara noastră. Mașinile de înaltă tehnicitate, procedeele și metodele de lucru avansate am reușit să le cunosc datorită celor învățate în orele de studiu și la lucrările practice. Nu mai puțin folositor mi-a fost sprijinul tovarășilor mei de muncă pentru a mă familiariza cit mai curînd cu

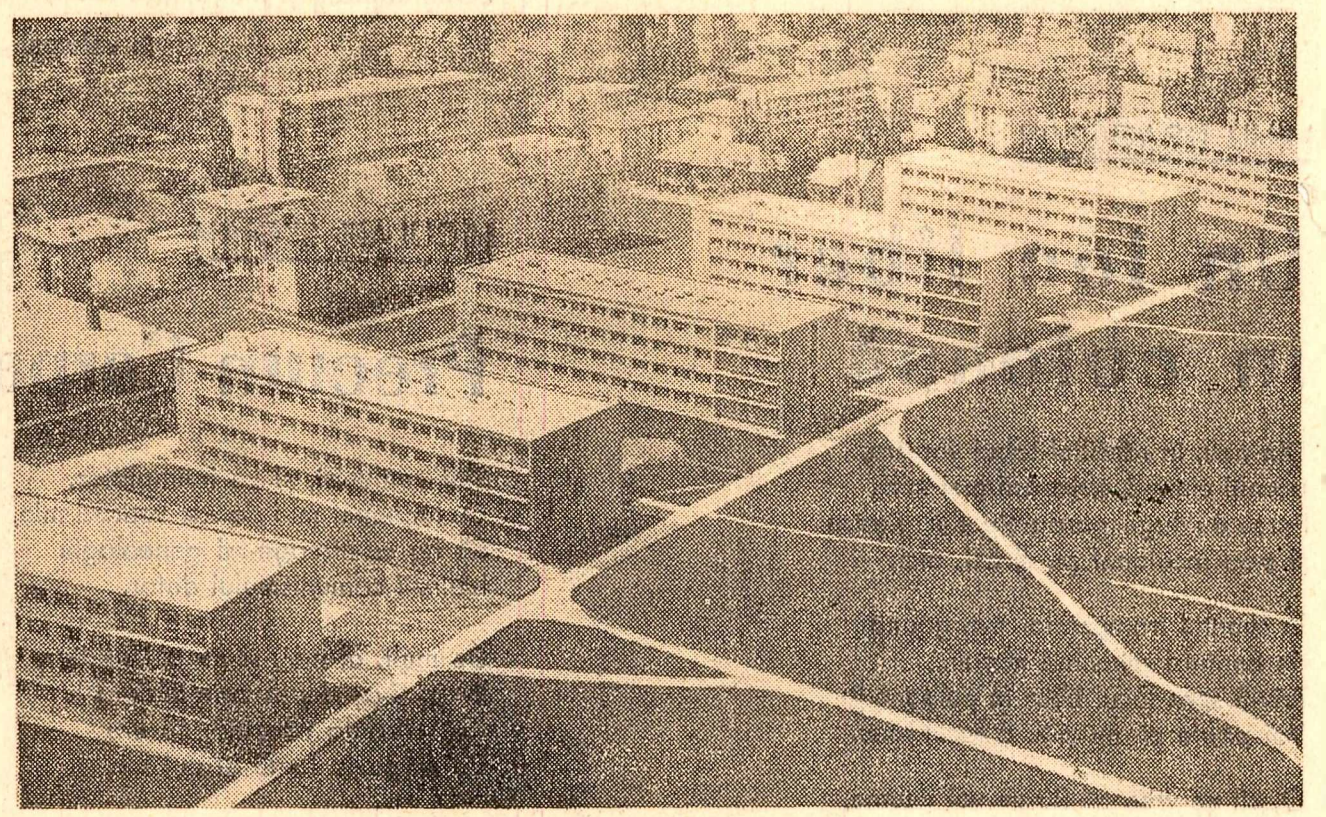
Marile victorii obținute, sub semnul cărora se sărbătorește cea de-a XX-a aniversare a eliberării țării noastre, constituie premisele unui viitor luminos și sigur, la înfăptuirea căruia vom lua parte și noi, cei de-o vîrstă cu libertatea patriei.

Mihaela BĂLOIU
studentă în anul II
Institutul de construcții din București

Aurelia NICOLAU
profesoară emerită
Școala medie nr. 17
din București

Ieri și azi

Vreau să împărtășesc în rîndurile de față bucuria unui părinte a cărui familie numeroasă are astăzi parte

Complexul de cămine studențești din Timișoara

• Numărul studenților a sporit de la 26 489, cifră existentă în 1938—1939, la 112 611 în anul universitar 1963—1964. Circa 62 la sută din cei care urmează cursurile de zi primesc burse de stat, circa 65 la sută locuiesc în cele 151 de cămine existente și 57 la sută servesc masa la cele 69 de cantine studențești. Numai între 1961—1964 au fost construite cămine și cantine noi pentru circa 21 000 de studenți.

• Față de anul 1938, cînd funcționau 33 de facultăți, în prezent există 171 de facultăți și 211 secții de specializare. După eliberare, au luat ființă noi institute politehnice și tehnice la Cluj, Brașov, Galați, Petroșni, Institutul de petrol, gaze și geologie și Institutul de construcții din București. La Cra-

lova s-a înființat un nou institut agronomic, iar facultățile de agronomie de la Cluj și Timișoara s-au transformat în institute agronomice, numărul acestora ridicîndu-se în prezent la cinci. S-a deschis cea de-a patra universitate din țară — la Timișoara — au fost create Institutul de limbi și literaturi străine pe lângă Universitatea din București și cele 14 institute pedagogice de 3 ani care funcționează în majoritatea regiunilor țării.

• În sprijinul pregătirii studenților și cadrelor didactice universitare sînt amenajate 1 337 de laboratoare. Utilajul și aparatura cu care au fost dotate în anul 1963—1964 valorează peste 32 milioane de lei.

Anii unui puternic avînt al învățămîntului

(Urmare din pag. I-a)

școlare, inclusiv în limbile maghiară, germană, ucraineană, sîrbocroată, cehă și slovacă etc. Desființarea taxelor școlare, întreținerea gratuită în școlile profesionale, acordarea de burse la circa 62 la sută din numărul total al studenților, ca și multe alte fapte care ar putea fi citate, atestă garanțarea reală a dreptului la învățătura de care se bucură cetățenii patriei noastre.

Numărul mare de specialități în care sînt pregătiti tinerii, atât în învățămîntul profesional și tehnic, cît și în școala superioară, înființarea unor unități de învățămînt — cu profil nou — cum sînt școlile profesionale și tehnice agricole, institutele de mine, de petrol, gaze și geologie, facultățile de electronică și telecomunicații, de mecanică agricolă etc. — stabilirea numărului de elevi și studenți în fiecare specialitate pe criterii științifice, decurgînd din dezvoltarea planificată a economiei naționale, ilustrează concordanța tot mai deplină a structurii învățămîntului cu necesitățile de cadre ale economiei și culturii țării noastre.

traduce în viață politica partidului de desăvîrșire a construcției societății socialiste în țara noastră, îi educă în spiritul patriotismului înflăcărat și al prieteniei între popoare. În interpretarea datelor și faptelor pe care le furnizează știința modernă, cadrele didactice se călăuzesc după învățătura marxist-leninistă, judecî orice fenomen în lumina materialismului dialectic. Conținutul învățămîntului devine tot mai bogat și ca urmare a cuprinderii în programele disciplinelor de studiu a noilor realizări ale științei și tehnicii. Pentru ca învățămîntul să țină pasul cu dezvoltarea contemporană a cunoașterii științifice, în planurile de studiu au fost introduse discipline noi și s-au luat continuu măsuri pentru îmbogățirea programelor disciplinelor existente și a manualelor în curs de editare. Aceste măsuri țin seama de problemele noi care trebuie abordate în știință și tehnică, de necesitatea de a se evita atât supraîncărcarea elevilor și studenților, cît și simplificările vulgarizatoare. O mare atenție este acordată îmbunătățirii metodelor și procedeele de predare, utilizării mijloacelor tehnice audio-vizuale și a altor aparate moderne.

Una din caracteristicile învățămîntului nostru este strînsa lui legătură cu practica, cu viața. În învățămîntul superior s-au realizat pași importanți în îmbunătățirea practicii în producție a studenților, care contribuie la valorificarea mai deplină a timpului petrecut de viitorii specialiști în întreprinderi, pe șantiere, pe ogoare, în școli sau în alte instituții.

În școli și facultăți, în ansamblul procesului de învățămînt, paralel cu pregătirea profesională a viitorilor

absolvenți, se pune un mare accent pe formarea trăsăturilor morale caracteristice omului societății socialiste. Întreaga activitate școlară și extrașcolară contribuie la formarea unor adevărați intelectuali-cetățeni, puternic legați de interesele poporului. Prin munca intensă pe care o desfășoară, organizațiile studenților, sub conducerea organizațiilor de partid, au un important rol mobilizator și educator. Ele aduc o contribuție tot mai însemnată la dezvoltarea simțului de răspundere al elevilor și studenților față de principala lor îndatorire — învățătura — la întărirea disciplinei, inițiază acțiuni și manifestări menite să ajute tînăra generație să cunoască trecutul glorios de luptă al poporului și partidului nostru, marii realizări dobîndite în anii puterii populare.

Eficacitatea școlii noastre se vădește în faptul că generațiile de absolvenți formate în anii puterii populare s-au dovedit tot mai mult, la locurile de muncă unde au fost repartizați, atât buni specialiști, cît și oameni cu o conștiință înaltă, care se achită cu cinste de sarcinile încredințate. Aceste rezultate oglindesc munca rodnică a celor circa 174 000 de membri ai corpului didactic, educatoare, învățători și profesori, care-și îndeplinesc cu abnegație și devotament nobil lor misiune. Prețuirea pe care partidul și statul nostru, ca și întregul popor, o acordă activității corpului profesional se oglindesc în numărul mare de distincții care au fost acordate cadrelor didactice. Unui șir întreg de măsuri anterioare pentru îmbunătățirea condițiilor de viață a slujitorilor școlii li s-au adăugat recent prevederile Hotărîrii C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la majorarea salariilor, reducerea unor cote ale impozitului pe salarii și creșterea plafonului de salarii în funcție de care se acordă alocația de stat pentru copii, de aplicarea căreia învățătorii și profesorii beneficiază printre primii. Slujitorii școlii noastre

răspund acestor dovezi de grijă și prețuire prin intensificarea activității lor în scopul îmbunătățirii mai departe a instruirii și educării copiilor și tinerilor.

Sarcinile mari care stau în fața corpului profesional, ca urmare a cerințelor mereu sporite de cadre ale economiei și culturii socialiste, prepus concentrarea preocupărilor și eforturilor noastre spre îmbunătățirea continuă a procesului de învățămînt. Pentru școlile de cultură generală, viitorul an de învățămînt are o însemnată deosebită. Începînd din toamnă se introduc noile planuri de învățămînt ale școlii de 12 ani. Pe lângă volumul sporit de cunoștințe pe care trebuie să le capete copiii în primii 8 ani de școală, este necesar ca atenția cadrelor didactice să se îndrepte în tot mai mare măsură spre acțiunile cu caracter educativ, spre formarea deprinderilor de studiu individual, atât de necesare în învățămîntul mediu și mai ales în cel superior. În ce privește învățămîntul superior, este necesar să asigurăm îmbunătățirea mai departe a profilului instituțiilor și facultăților, îmbogățirea continuă a conținutului predării, ținînd seama de dezvoltarea economiei noastre naționale, de faptul că în lume se desfășoară în prezent o revoluție tehnico-științifică ale cărei cuceriri se răsfrîng în cele mai variate domenii. În atenția cadrelor didactice se află valorificarea tradițiilor progresiste ale școlii românești, adaptate la noile cerințe și condiții. În același timp, necesitățile impun să se introducă cu mai multă fermitate metodele pedagogice moderne, să se utilizeze mai larg noile mijloace ajutoare ale procesului de învățămînt.

În fața corpului profesional din țara noastră se deschide un vast cîmp de activitate creatoare care implică o muncă perseverentă, înaltă competență științifică și măiestrie pedagogică. Este neîndoielnic că cei cărora partidul și statul nostru le-au încredințat nobila misiune de a instrui și educa noile generații vor fi la înălțimea răspunderii ce le revine.

PE ȘANTIERE ALE INDUSTRIEI UȘOARE

Industria ușoară a cunoscut în ultimii ani o largă dezvoltare. Fabricile au fost extinse și înzestrate cu utilaj modern, s-au construit noi întreprinderi, în producție au fost aplicate tehnologii menite să sporească productivitatea muncii, a crescut numărul sortimentelor, a fost îmbunătățită calitatea produselor. Procesul de dezvoltare a acestei industrii continuă în ritm intens.

VECINA ȚESĂTORIEI DE RELON

Lângă țesătoria de relon „Pantofii” din Capitală se ridică o clădire spațioasă în care va fi amplasată fabrica de stofă de mobilă din bulevardul Ghencea. Capacitatea ei anuală de producție va fi de 2.500.000 m p țesături. Noua unitate va fi dotată cu războale Jaquard, cu mașini de răscutit, de bobinat, dublat, care vor pregăti firele înainte de a fi țesute etc. Gradul înalt de tehnicitate va permite o valorificare superioară a materiei prime. Firele de bumbac, lână, mătase, celofibră, vigoșie și cele sintetice vor fi transformate într-o gamă variată de țesături. În aceste zile, paralel cu montajul utilajului, se fac lucrări de canalizare, de instalare a rețelei electrice etc. Fabrica va intra parțial în funcțiune la sfârșitul trimestrului IV al acestui an, iar cu toată capacitatea — la sfârșitul semestrului I 1965.

DE LA PINZĂ LA PIELE

În cartierul „23 August” din Capitală se afla până nu de mult o fabrică modestă, care producea încălțăminte cu fete de pinză. Această întreprindere, care acum se reconstruiește, este pe cale de a deveni un obiectiv important al industriei ușoare. În continuarea halei de fabricație existente se înalță o clădire cu parter și cinci etaje, având fațada din sticlă. Noua și modernă întreprindere de încălțăminte „Progresul” va fi dotată cu benzi mecanizate și mașini de confecționat încălțăminte pentru copii, femei și bărbați. Aici se vor aplica tehnologii moderne pentru realizarea unei încălțăminte flexibile, comode, durabile. Clădirea nouă este aproape gata. Constructorii au început lucrările de finisaj. Fabrica a fost dată parțial în funcțiune, capacitatea ei de producție urmind să crească treptat până la 17.000 perechi încălțăminte pe zi către sfârșitul anului viitor.

SE DEZVOLTĂ COMBINATUL DE LA JILAVA

Combinatul de cauciu de la Jilava impunează prin arhitectonica sa modernă, prin proporțiile sale. Cine a avut ocazia să străbată halele fabricii de articole tehnice, talpă și încălțăminte din cauciu, ale fabricii de regenerare cauciu, a putut să admire, în același timp, zestrea de utilaje și mașini de înaltă tehnicitate, precum și condițiile noi de lucru ale muncitorilor. Nici nu s-au

stins bine ecurile lucrărilor la ultima construcție de la Jilava — tăbăcăria — că aici și-au făcut din nou apariția constructorii. Pe o suprafață de circa 15.000 m p s-au înălțat trei noi hale industriale destinate altor linii de fabricație. Pentru înălțarea hălelor s-au folosit elemente prefabricate tipizate, care au permis o execuție rapidă, de calitate, economii substanțiale la materialele de construcție. În prezent, aici se montează utilajele, făcându-se paralel și lucrările de finisaj.

Prin darea în folosință a noilor spații industriale, capacitatea de producție a Combinatului de la Jilava va crește cu 8.000 tone produse finite — articole tehnice, talpă, încălțăminte — și cu 2.500 tone cauciu regenerat pe an.

LA „MOLDOVA”-BOTOȘANI

De anul trecut, la Uzinele textile „Moldova”-Botoșani au început lucrări de dezvoltare. Sporește mult spațiile de producție ale filaturii, țesătoriei și halei de finisaj. Capacitatea de producție a uzinei textile va crește anual cu 3.100 tone fire de bumbac cardate și cu milioane de m țesături de bumbac finisate. Filatura și aproape gata și a intrat parțial în funcțiune. Țesătoria e în curs de execuție. Paralel se montează războale automate. Ea va fi dată în exploatare la finele anului în curs. Sectorul de finisaj va fi dat în folosință la sfârșitul semestrului I 1965.

400 MILIOANE LEI ANUAL

Lucrările de construcție la Fabrica de confecții din Focșani sînt pe terminate. La sfârșitul acestui an va fi dată în funcțiune noua fabrică. Ea va produce anual confecții în valoare de 400 milioane lei. Fabrica cuprinde secții de croit, confecționat, finisat, dotate cu utilaj modern; mașini speciale de cusut, presinguri de călcat, mașini de încheiat butoniere și altele.

Lucrări importante de extindere

au loc la filatura „Dacia” din Capitală (se mărește finisajul), la „Țesătura”-Iași, unde capacitatea de producție va crește cu 4.000 tone fire pieptănate de bumbac pe an, la filatura de mătase naturală din Lugoj și în alte locuri. Dezvoltarea fabricii, dotarea lor cu utilaj de înaltă tehnicitate contribuie la îmbunătățirea continuă a aprovizionării cumpărătorilor cu sortimente numeroase de produse variate și de bună calitate.

Vizitele delegației de partid și de stat a R. P. D. Coreene

Vineri dimineața, delegația de partid și de stat a R.P.D. Coreene, condusă de tovarășul Kim Ir, membru al Biroului Politic, vicepreședinte al C.C. al Partidului Muncii din Coreea, prim-vicepreședinte al Cabinetului de Miniștri al R.P.D. Coreene, a sosit la Constanța într-o scurtă vizită pe litoral.

Împreună cu oaspeții au sosit tovarășii Emil Bodnăraș și Bujor Almășan, membru al C.C. al P.M.R., ministrul minelor și energiei electrice.

Pe aeroportul din Constanța, delegația a fost salutată de tovarășii Vasile Vilcu, membru al C.C. al P.M.R., prim-secretar al Comitetului regional Dobrogea al P.M.R., și de alți reprezentanți ai organelor locale de partid și de stat.

În cursul dimineții, oaspeții au vizitat stațiunea Mamaia, oprindu-se la hotel „Parc”, Teatrul de vară, un

mare complex comercial și barul „Melody”. Arhitectul șef al orașului Constanța, Gheorghe Dumitrescu, a dat oaspeților explicații în legătură cu noul proiect de construcție din stațiunea Mamaia și perspectivele de dezvoltare ale acestei stațiuni.

După-amiază, delegația de partid și de stat a R. P. D. Coreene a vizitat stațiunile Eforie Nord, Eforie Sud și Mangalia. Oaspeții au fost însoțiți de tovarășii Vasile Vilcu, membru al C. C. al P.M.R., prim secretar al Comitetului regional de partid Dobrogea, Bujor Almășan, membru al C.C. al P.M.R., ministrul minelor și energiei electrice, de reprezentanți ai organelor locale de partid și de stat.

Numeroși localnici și alți oameni ai muncii veniți la oinădă au făcut pretutindeni oaspeților o caldă primire. (Agerpres)

INFORMAȚII

PLECARA DELEGAȚIEI ROMINE LA CONFERINȚA INTERPARLAMENTARĂ DE LA COPENHAGA

Vineri seara a părăsit Capitala, plecând la Copenhaga, delegația Grupului național român al Uniunii Interparlamentare, care va participa la lucrările celei de-a 53-a conferințe interparlamentare. Delegația este alcătuită din deputații Mihail Ralea, președintele Comitetului de conducere al Grupului, Barbu Solomon, Stancu Stoian și Traian Ionascu. La plecare, în Gara de Nord, delegația a fost salutată de Mircea Malița, adjunct al ministrului afacerilor externe, Ion Pas, vicepreședinte al Comitetului de conducere al Grupului național român al Uniunii Interparlamentare, de deputați în Marea Adunare Națională, personalități culturale.

VIZITILE MINISTRULUI PETROLULUI ȘI CHIMIEI AL INDIEI

În continuarea vizitei în țara noastră, ministrul petrolului și

chimiei al Indiei, Humayun Kabir, a fost vineri oaspetele căminștilor de la Borzești și Onești. Directorul general al Combinatului chimic Borzești, ing. Costache Sava, a făcut o prezentare a acestei unități a industriei noastre chimice, după care au fost vizitate unele secții de producție. La plecare, ministrul petrolului și chimiei din India a notat în cartea de onoare a întreprinderii: „Am fost fericit să vizitez acest mare combinat și să văd cum se efectuează principalele operații tehnologice. Instalațiile lui sînt foarte bune, moderne, iar inginerii și tehnicienii care lucrează aici dau dovadă de multă competență”.

După-amiază, oaspetele a vizitat rafinăria și Combinatul de cauciu sintetic și produse petrochimice Onești. Explicațiile privind principalele procese tehnologice ale combinatului au fost date de directorul general Petre Bunea. În continuare, s-a vizitat orașul chimicilor Onești și stațiunea balneo-climaterică Sălcuța Moldovei.

Marin Ionescu (Neica)

În ziua de 13 august a.c. a încetat din viață tovarășul Marin Ionescu, vechi militant în mișcarea muncitorească din țara noastră.

Născut în 1898, în comuna Vaslași, regiunea București, dintr-o familie de țărani săraci, a cunoscut încă din fragedă tinerețe asuprirea și exploatarea regimului burghez-mosieresc.

Întind în mișcarea comunistă încă din 1921, el participă cu însuflețire la lupta revoluționară din țara noastră, îndeplinind cu conștiințiozitate sarcinile încredințate. În anul grei și ilegalității, ca membru al Consiliului General al Sindicatelor Unitare, a participat activ la luptele inițiate și conduse de partid. Pentru activitatea sa revoluționară în perioada marilor lupte ale muncitorilor cefești și petrolști din 1933, el a fost condamnat la 12 ani de muncă silnică. În închisorile de la Jilava, Ocenele Mari, Aiud, Dorf-tana și Caransebeș, apoi în lagărul de la Tg. Jiu, tovarășul Marin Ionescu a înfruntat cu dîrzenie și spirit de sacrificiu teroarea, a dat dovadă de devotament pentru cauza partidului.

Sicriul cu corpul neînsuflețit va fi depus în sala Consiliului local al sindicatelor din București (Bd. 6 Martie nr. 25), unde va fi publicat acces în ziua de 15 august, între orele

După eliberarea țării noastre de sub jugul fasciste, a deținut diferite funcții de răspundere în aparatul de stat, în organizații de masă, îndeplinindu-și îndatoririle cu abnegație.

Prin activitatea sa îndelungată închinată poporului muncitor, dragostea față de oameni și modestia sa, tovarășul Marin Ionescu și-a câștigat stima și prețuirea tovarășilor săi de muncă și de luptă.

Profund atașat partidului, tovarășul Marin Ionescu și-a închinat viața intereselor clasei muncitoare, luptei pentru victoria socialismului în țara noastră. Pentru activitatea sa revoluționară pusă în slujba patriei, socialismului, a fost distins cu ordine și medalii ale Republicii Populare Romine.

Amintirea lui va rămîne veșnică în inimile tovarășilor săi, ale tuturor celor care l-au cunoscut.

Comitetul orășenesc al Partidului Muncitoresc Român al București

Comitetul foștilor deținuți și deportați antifasciști 8,30—12,30. Cortegiul funebru va porni în ziua de 15 august, orele 12,45, spre Cimitirul Ghencea, unde va avea loc înmormîntarea.

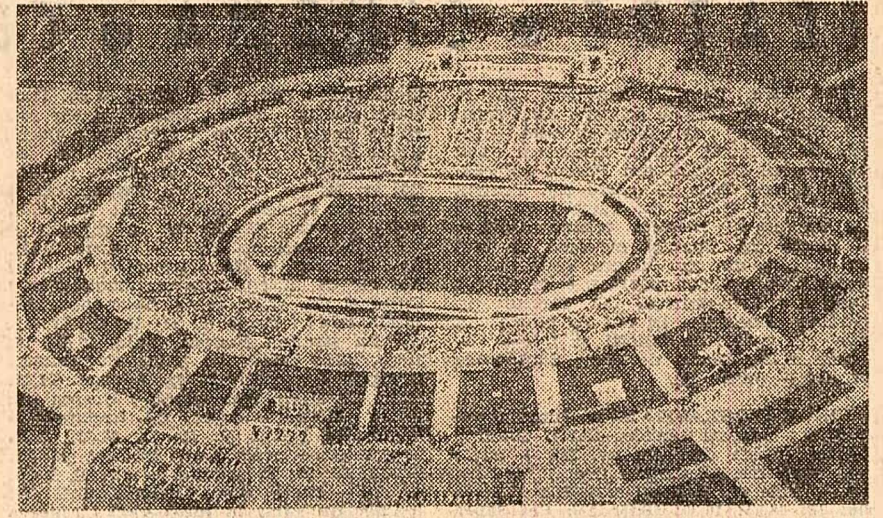
Mișcarea de cultură fizică și sport cunoaște o mare dezvoltare în Republica Populară Romină. Statisticile oficiale dinaintea de 23 August 1944 amintesc că aproximativ 70.000 de persoane făceau sport. Astăzi numărul celor ce participă la competițiile sportive este de ordinul milioanei (numai la Spartachiada peste 1.944 au luat start). În ultimele două decenii s-a creat o puternică bază materială pentru practicarea culturii fizice și sportului. Oamenii muncii au la dispoziție mii de terenuri sportive, piste de atletism, bazine de înot, săli de sport etc. Astăzi, în țara noastră există de peste 50 de ori mai multe stadioane și terenuri de fotbal decît înainte de 23 August 1944; de 12 ori mai multe piste de atletism; de 8 ori mai multe terenuri de volei, baschet, tenis; de 7 ori mai multe săli de sport. Numeroși specialiști — profesori de educație fizică, antrenori, instructori — îndrumă pașii celor ce vor să practice sportul. Activitatea sportivă de masă se îmbină cu o largă preocupare pentru dezvoltarea sportului de performanță. De altfel, la o serie de sporturi (volei, rugbi, tenis de masă, handbal, cano-canoe, box, lupte etc.), țara noastră deține astăzi poziții frunte pe scară internațională.

În București și în alte orașe ale țării s-au construit stadioane complexe, utilitate modernă. Pe un teren de 65 de hectare au fost amenajate: marele stadion „23 August” (cu tribune pentru circa 80.000 de spectatori), palinourul artificial (cu 10.000 de locuri), terenuri de fotbal, volei, handbal, tenis, hochei pe lărb etc. Capitala dispune și de alte baze sportive de mare capacitate (complexele sportive ale cluburilor Dinamo și Progresul, stadioanele Republicii, Tineretului, Giulești etc.). Stadioane, săli de sport, bazine de înot s-au construit și în alte orașe ale țării.

La ediția inaugurală a crosului popular „Să întîmpinăm 1 Mai” (1948) au participat 83.000 de tineri și tinere. Anul acesta, aceeași mare competiție a reunit la start 1.484.000 de participanți.

În 1957 numărul membrilor U.C.F.S. era de 950.114; în 1960, el ajunsesea la 2.534.379; în 1962 — la 3.085.121. Acum, în cele 10.128 de asociații sportive activează peste 3.400.000 de membri ai U.C.F.S. Spartachiadele sînt cele mai mari competiții sportive de masă. Prima ediție a Spartachidelor republicane, organizată în acest an în cinstea aniversării a 20 de ani de la eliberarea patriei, a intrat în stadiul etapei de masă peste 4.700.000 de oameni de la orașe și sate.

Sportul pentru milioane de oameni

Stadionul „23 August” din Capitală

Gimnastică cu eșarfe (program desfășurat cu ocazia unei competiții de masă)

LA A 19-A ANIVERSARE A ELIBERĂRII COREEI

Recepția oferită de ambasadorul R. P. D. Coreene

Vineri după-amiază, ambasadorul R.P.D. Coreene în R. P. Romină, Giân Du Hoan, a oferit o recepție cu prilejul celei de-a 19-a aniversări a eliberării Coreei.

Au luat parte Alexandru Drăghici, Gogu Rădulescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Ștefan Bălan, ministrul învățămîntului, Dumitru Mosora, ministrul industriei construcțiilor, Alexandru Sencovici, mi-

nistrul industriei ușoare, Pompiliu Macovei, adjunct al ministrului afacerilor externe, Vasile Mateescu, președintele Sfatului popular al regiunii București, conducători ai unor instituții centrale, generali, ziaristi. Au participat șefii unor misiuni diplomatice acreditate în R. P. Romină și alți membri ai corpului diplomatic. (Agerpres)

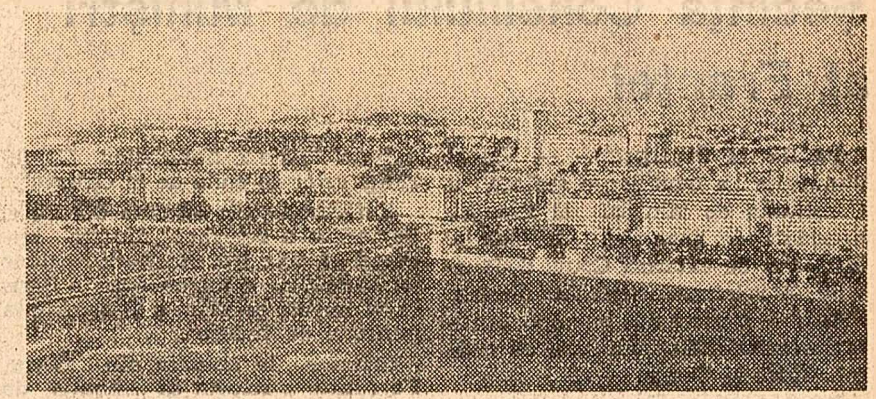
CIFRE ȘI FAPTE

● Față de anul 1946, în 1963 producția de energie electrică în R.P.D. Coreeană a crescut cu 287 la sută, producția de cărbune — de 11 ori, iar cea de îngrășăminte chimice de 54 ori.
● În perioada 1953—1963, producția mijloacelor de producție a crescut de 33 de ori.
● În agricultură, datorită irigațiilor unor suprafețe însemnate, mecanizării și chimizării, producția de cereale a R.P.D. Coreene a fost în 1963 de 893.000 tone, față de 1,6 ori cît producția din 1944, iar în 1962 s-a ridicat la circa 5 milioane tone.

NOTE DE DRUM

Luminile Phenianului

Călătoria spre Extremul Orient, deasupra marilor întinderi siberiene, pe bordul unui avion cu reacție TU-104, oferă călătorului o priveliște impresionantă. În oceanul aerian, ultimele lucruri ale soarelui coboară lin în asfințit. Lăsînd pe călători suspendat între pulbera fină de nori aflați jos — și bolta cerească, de un albastru ireal, plină de scripșirile scintilietoare ale stelelor. Este noaptea, o noaptea albastră desprinsă parcă de undeva din poveștile Seherazadei. Dar, fiind seama de viteza avionului și direcția de zbor, ea va dura foarte puțin, căci primele licăriri ale soarelui, care abia ne-au părăsit la asfințit, vor apare curînd la răsărit, anunțînd începutul unei noi zile. Este ziua în care, după o călătorie frumoasă, descindem pe pămîntul „țării dimineților liniște”.

Vedere parțială a orașului Phenian

Imagini sugestive

La 8 seara, ora Phenianului, cînd la București soarele este la zenit, în sala Teatrului mare de stat din capitala R.P.D. Coreene luminile se sting. Asta în anul dintre acele spectacole care, prin cîntec și dans, reușesc să oglindească o deosebită expresivitate o pagină din viața de fiecare zi a Coreei socialiste.

Decorul reprezintă la un moment dat un peisaj industrial. Este un peisaj tipic al acestei țări, care și-a vindcat rănila a dînci ale unui război pustitor și a ridicat o industrie în continuă dezvoltare. O scenă coreografică redă sugestiv munca încordată ce se desfășoară în fața unui cuplor, pentru pregătirea unei șarje de otel. Mișcările pline de dinamism și siguranță ale balerinelor exprimă tenacitatea, entuziasmul, mîiestria. Pregătirea șarjei a luat sfîrșit. Gura cuplorului se deschide larg și din interiorul său înlîșese, într-un rapid și serpușor, zeci de balerine învestimîtate în valuri roșii ce flutură în vînt, sidoma flăcărilor otelului încandescent. Acordurile puternice ale orchestrei sugerează un imn al biruinței, al datoriei împlinite. Muncitorii își string călduros mințile, se îmbrățișează. Au răspuns cu însuflețire chemării Partidului Muncii din Coreea — „mai mult, mai repede, mai bine” — își aduc contribuția la construirea cu succes a socialismului, la înflorirea patriei lor.

Trăduse în domeniul realității, flăcările pe care le-am văzut arzînd simbolic pe scena teatrului din Phenian sînt flăcări care ard și în noaptea în combinatele industriale care înconjoară ca un brui capitala R.P.D. Coreene. Combinatul de otel din Kansen, Combinatul siderurgic Fuan He din Sonrim, Fabrica de mașini electrice de la De An — sînt doar cîteva din aceste întreprinderi din apropierea Phenianului.

Furnalele mereu freze, oțelăriile și laminatoarele în continuă frământ, agregatele și mașinile fabricilor sînt chemate să pună în valoare zi de zi bogatele resurse naturale ale țării. Căci R.P.D. Coreeană este,

de bună seamă, în raport cu suprafața sa, una dintre cele mai bogate țări ale Asiei în ce privește resursele minerale.

După vremuri de cruntă asuprire, de muncă pentru alții, am început în urmă cu 19 ani, odată cu eliberarea țării, să muncim pentru noi, pentru binele poporului nostru — mi-a declarat Kim To Su, secretarul comitetului de partid al Combinatului siderurgic Fuan He. Dar — drumul nu a fost ușor — a continuat el. Țara era într-adevăr bogată. Dar ne lipsau mijloacele de producție, ne lipsau tehnicienii, specialiștii. De fapt a trebuit să începem de la zero, căci odată cu capitularea, militarștii japonezi au distrus totul în urma lor. A urmat apoi războiul pustitor din 1950—1953. Și iar am luat-o de la început. Dar reșimșim astăzi un sentiment de mulțumire și mîndrie că ceea ce am realizat, este un rod al hărniciei și eroismului în muncă al poporului nostru.

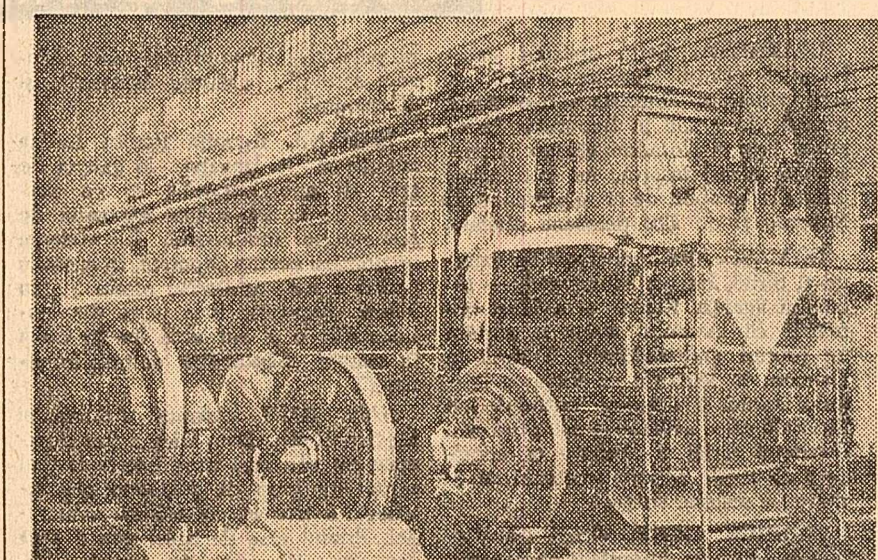
Creșterea continuă a nivelului tehnic permite industriei să realizeze o gamă foarte variată de produse: tractoare de 75 C P, pe roți și pe șenile, camioane cu simplă și dublă tracțiune și basculante, locomotive electrice, vase fluviale pînă la 3.000 tone, vagoane de călători pe 4 și 8 roți și de marfă cu o capacitate pînă la 60 tone, excavatoare, generatoare electrice și transformatoare, numeroase tipuri de mașini-unelte de la ștrunguri și freze la prese hidraulice de 3.000 tone și macarale de 75 tone, utilaje pentru industria chimică etc.

Flăcările industriei ard viu în înfraga țării. Ele reflectă ca într-o oglindă hărnicia și icsuința poporului coreean.

Florile Coreei

În timpul călătoriei mele, un confrate coreean mi-a pus întrebarea: „Ce v-a impresionat cel mai mult în țara noastră?” În răspunsul ce i-am dat m-am referit și la copiii Coreei. Atunci, mi-a spus zînd: „Da, copiii sînt florile care ne împodobesc țara!”

Modestia, respect, bună creștere — sînt cîteva din trăsăturile caracteristice fiecărui copil coreean pe care l-am întâlnit, cu care am stat de vorbă. Este

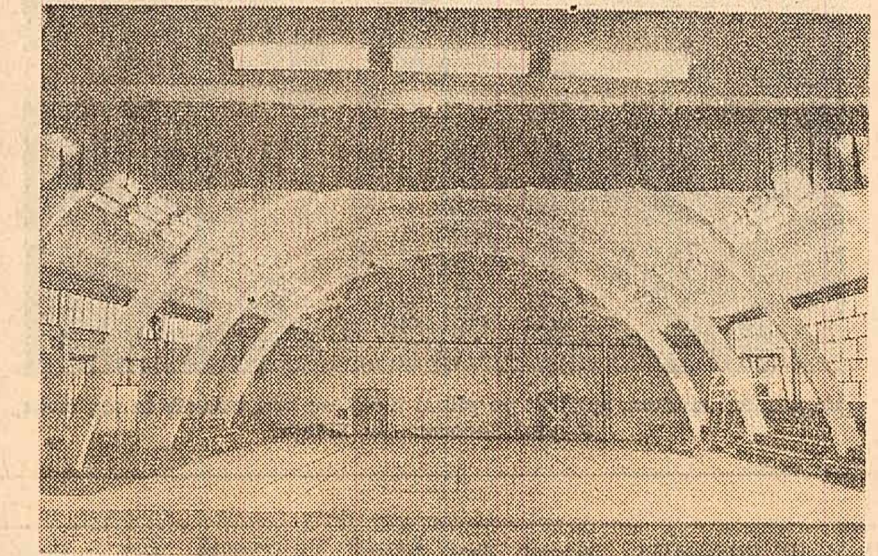
La Fabrica de locomotive electrice din Phenian

Condiții corespunzătoare pentru tineretul sportiv

„Am avut plăcerea să vizitez mai multe centre și complexe sportive din România. Sînt încîntat să constat că țara do, are deopotrivă mari stadioane numeroase baze și terenuri de antrenament, unde tinerii beneficiază de condiții corespunzătoare pentru a-și dezvolta calitățile lor fizice. Am fost impresionat și de faptul că cele mai

multe din terenurile sportive sînt situate în parcuri, în mijlocul naturii, unde abundă florile și copacii, formînd un cadru extrem de agreabil atît pentru sportivi, cît și pentru spectatori”.

AVERY BRUNDAGE, președintele Comitetului olimpic internațional

Sala de sport a întreprinderii „Industria Sirmet” din Cimpia Turzii

Întîlnire

În portul Nampo, la Marea Galbenă, într-o noapte ceoșă din această vară, o sirenă a sunat îndelung din larg. Ea vestea sosirea unei nave.

Sub ochii atenți ai comandantului și ai secundului său, nava românească „Dobrogea”, cu un deplasament de 10.000 tone, înainta lin pregătind manevrele de acostare. „Dobrogea” era primul vas românesc care ancora în Coreea. Deodată, peste freazălul mării a răsunat clopotul de alarmă al unui vas. În apropiere de rîdă portului o mahonă coreeană, încărcată cu minereu, se ciocnise de alt vas și era în pericol. Fiecare clipă era prețioasă, și marinarii romini n-au pregătit un moment spre a veni în ajutorul tovarășilor lor coreeni. Mahona a fost salvată, iar marinarii romini și coreeni s-au îmbrățișat cu căldură.

După mai puțin de două săptămîni de la plecarea vasului „Dobrogea”, un nou vas românesc, „București”, cu un deplasament de 12.000 tone și-a anunșat sosirea în același port. Pe bordul vasului am asistat la o întîlnire. Într-o dimineață de duminică, echipajul s-a aliniat pe punte pentru a saluta sosirea pe vas a unor oaspeți — grupul de specialiști romini care participă, în cadrul colaborării economice romino-coreene, la lucrările de pe șantierul laminorului de țevi de la Combinatul metalurgic din Kansen. A fost o întîlnire emoționantă, la mii de kilometri depărtare de patrie, între oameni care se aflau acolo stăpîniți de aceeași sentimente, de aceeași dorință de a contribui la adîncirea continuă a legăturilor de frățească prietenie dintre popoarele romine și coreean.

Mircea MOARCAȘ

SIMPOZION „23 AUGUST” — CEA MAI MARE SĂRBĂTOARE A POPORULUI NOSTRU

Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă — Consiliul pentru răspîndirea cunoștințelor culturale și științifice — a organizat ieri seară în Sala mică a Palatului R. P. Romine un simpozion „23 August” — cea mai mare sărbătoare a poporului nostru” din ciclul „R.P.R. la cea de-a XX-a aniversare a eliberării”. Cuvîntul de deschidere a fost roșit de acad. Iorgu Iordan, vicepreședinte al Academiei R. P. Romine. În cadrul simpozionului au vorbit Sergiu Bulgakov, prim vicepreședinte al Comitetului de Stat al Planificării, prof. univ. David Davidescu, membru corespondent al Academiei R. P. Romine, membru în Comitetul Executiv al Consiliului Superior al Agriculturii, și prof. univ. Constantin Dinculescu, membru corespondent al Academiei R. P. Romine, rectorul Institutului Politehnic-București.

LOTO CENTRAL

La tragerea Loto-central din 14 august a.c. au fost extrase din urnă următoarele numere: 40 54 66 81 3 72 58 14 59. Premii suplimentare: 74 83 17. — Fond de premii: 765.639 lei. Tragerea următoare va avea loc în București.

